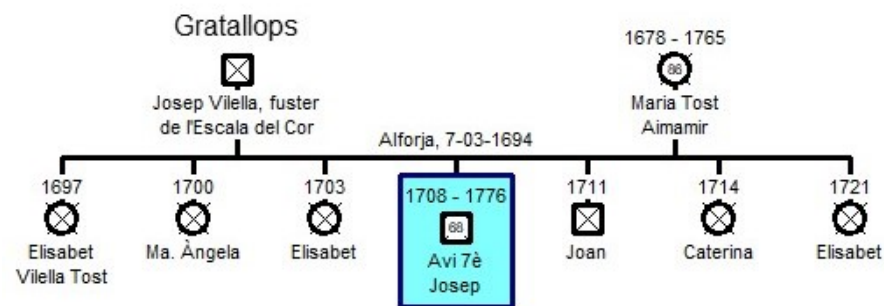

Els Vilella, a Alforja des de finals del segle XVII

Miquel Huguet i Vilella
20 de desembre de 2022

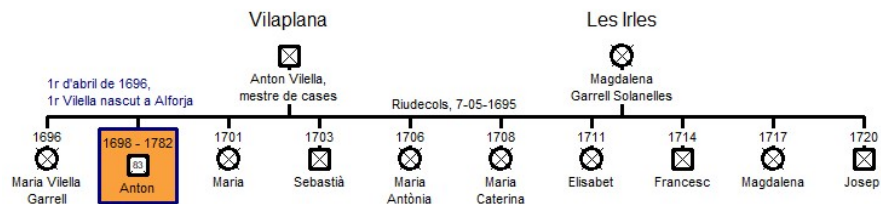
Els Vilella van arribar a Alforja a finals del segle XVII en dues branques, una procedent de Gratallops i l'altra, de Vilaplana. L'avi 8è Josep Vilella probablement va baixar de Gratallops de jovenet per aprendre l'ofici de **fuster** del mestre Miquel Grifoll ja que en casar-se el 7 de març de 1694 amb l'àvia Maria Tost i Aimamir (1678-1765) consta que ja residia a Alforja i el mestre Grifoll va apadrinar sa tercera filla, l'Elisabet (1703). En aquell temps, l'habitual era que els aprenents visquessin a la casa del mestre. Un cop casats, van instal·lar-se a l'Escala del Cor i van tenir com a mínim 7 fills dels quals sembla que només un es va casar i va deixar descendència a Alforja, l'avi 7è Josep (1708-1776).

La segona branca va venir de Vilaplana. L'Anton Vilella ja estava casat amb na Magdalena Garrell i Solanelles de Les Irlles i es van instal·lar a Alforja on l'1 d'abril de 1696 va néixer la seva primera filla, na Maria. Era **mestre de cases**, un ofici que segons la Wikipèdia "designava els artesans que es dedicaven a construir habitatges o edificacions de caràcter semblant. Sabien fer fonaments, bastir parets, obrir portes i finestres en els murs, tancar edificis amb sostres i terrasses i algunes altres activitats relacionades amb la professió. Treballaven amb pedra, pedra picada, tàpia, maons, rajoles, argamassa, guix, calç, teules i altres materials relacionats. També els era imprescindible treballar amb fusta, en elements finals de

construcció (bigues, cairats, marcs de portes i finestres...) o en elements transitoris (bastides, grues, cintres...)”. Van tenir 10 fills i, com a mínim, cinc es van casar: l'Anton, na Maria, na Maria Antònia, na Magdalena i en Josep, encara que a l'arbre genealògic només s'hagi desenvolupat l'Anton, l'avi 7è de mon cunyat Ricard i el 6è dels germans Tost-Assens, ja que de la resta, a dia d'avui, no s'ha localitzat cap descendent (conegut) que ho hagi de menester.

No sembla que hi hagués una amistat forta entre ambdues famílies ja que cap d'ells apadrina un fill de l'altre.

L'Anton Vilella i Garrell va mantenir l'ofici del seu pare, però no els seus descendents que van esdevenir pagesos. L'any 1828 en néixer en Jaume Vilella i Cabrer (1828-1871), consta que sons pares vivien en el Mas d'en Grau de la Vall de Cortiella i a l'any 1830 en néixer son cosí germà Ramon Vilella i Ferran (1830-1895), consta que sos pares vivien en el **Mas Vilella** de la Vall de Cortiella.

Mas Vilella de la Vall de Cortiella (l'any 2021)

Els descendents de l'avi Josep no van mantenir l'ofici de fuster ja que tots ells es van convertir en pagesos al llarg de cinc generacions, a excepció de

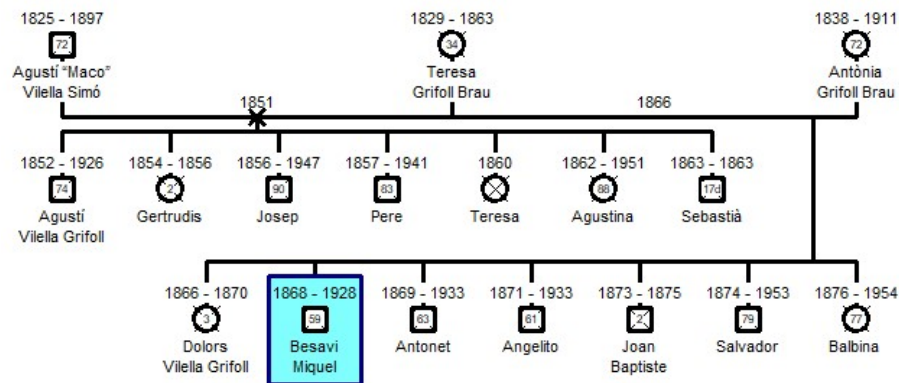
El rebesoncle Antonet Vilella i Grifoll i sa família

Els besavis Miquel Vilella i Filomena Freixes, amb son fill gran Pepet, vestit per a la seva 1a comunió, i sa filla petita Filo

Poncle 7è Gabriel Vilella i Freixes (1788) que va esdevenir doctor en Sagrada Teologia i vicari de l'Església Parroquial de la Transfiguració del Senyor de Rojals (Conca de Barberà), i del rebesavi Agustí Maco (1825-1897) que va combinar l'ofici de pagès amb el de tragner cap a Saragossa. A la sisena, el besavi Miquel Maco (1868-1928) combina la pagesia amb una tenda de queviures al carrer Major i son germà Antonet (1869-1933) emigra a Mataró per regir una bodega de vins. A partir de la setena, l'ofici de pagès esdevé ja minoritari entre els Vilella i la diàspora creix cap a Reus, Barcelona, Falset, Madrid, Montblanc, Castellvell del Camp, Sant Cugat del Vallès, Corbera de Llobregat, Girona... fins i tot, avui dia, a Tòquio.

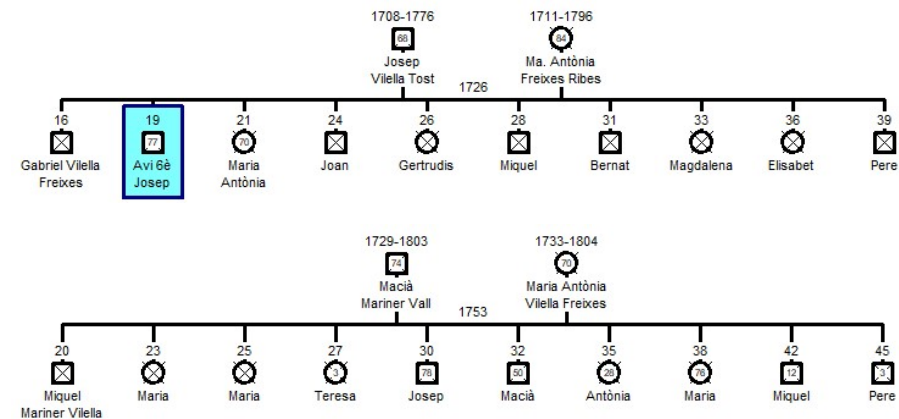
El rebesavi Agustí va ser el primer Vilella a qui se'l va conèixer amb el renom **“Maco”**, que va passar al besavi, a l'avi, a la mare i als seus germans, així com als seus cosins germans. Sembla ser que un dels matxos que usaven en els seus viatges era de difícil manegar, però ell era l'únic del grup que el guarnia sense dificultat. D'aquí ve que se li digués “què maco que ho has fet”, “què maco que ets”... i se li va quedar aquest renom.

El rebesavi Agustí també ha estat el més prolífic dels Vilella (almenys dels fins ara recopilats): en total va tenir **14 fills**, des dels 26 als 51 anys, dels quals en van sobreviure 10. No obstant això, la tradició oral, via sa besneta Maria Cabré i Juncosa (1932-2016), diu que en va tenir 20, 10 amb cada

germana, encara que només en consten 14 de batejats. De totes maneres, quan es va morir la rebesàvia Antònia, son fill, el besavi Miquel, va fer constar al certificat de defunció que n'havia tingut 10! Per tant, és probable que la tradició oral pugui ser certa.

A continuació, hi ha **7 matrimonis** que **en tenen 10**. Per part dels Vilella de Gratallops, els avis Josep i Ma. Antònia Freixes de la 1a generació, els avis Josep i Ma. Antònia Ciuret, així com els oncles 7ns Macià Mariner i Ma. Antònia Vilella de la 2a, els oncles Josep Mariner i Teresa Sarobé de la 3a, i els besavis Miquel i Filomena de la 6a. L'àvia 7a Ma. Antònia Freixes va esdevenir mare per primer cop als seus 16 anys, mentre que la tia 7a Maria Antònia Vilella i Freixes va tenir el seu últim fill als 45 anys. Com a curiositat, es mostra l'edat de la mare en tenir els respectius fills en dues d'aquestes cinc famílies:

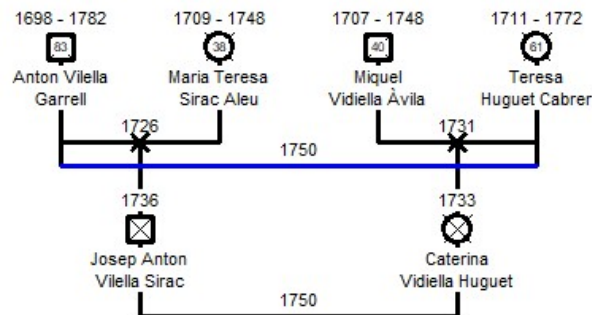

De l'altra part, els fundadors, l'Anton Vilella i na Magdalena Garrell. I en Joan Huguet i Vilella (1814-1875) i na Magdalena Vall i Nolla (1811-1875), de la 4a. generació.

Dels **234 matrimonis** de Vilella recopilats, n'hi ha **sis on el nuvi és menor de 21 anys**, entre ells, l'avi 7è Josep Vilella i Tost que en tenia 18

al casar-se i el rebesavi Agustí Vilella i Simó que en tenia 20, mentre que n'hi ha **vint-i-nou on la núvia és menor de 21 anys**, entre elles, l'àvia 8a Maria Tost i Aimamir i l'àvia 7a Ma. Antònia Freixes i Ribes que en tenien 15, la quadràvia Rosa Simó i Mariner que en tenia 17 i la besàvia Filomena Freixes i Saüc que en tenia 18, la mateixa edat que tenia na Maria Pericàs i Punter quan es va casar amb el tiet Ricardet Vilella i Canut (1930-2022) que ja en tenia 38.

D'entre els matrimonis joves, cal contextualitzar un d'ells: en Josep Anton Vilella i Sirac (1736) de **14 anys** i na Caterina Vidiella i Huguet (1733) de **17**. La mare d'en Josep Anton i el pare de la Caterina havien mort l'any 1748. Així doncs, els vidus es casen el 19 de setembre de 1750 i els seus respectius fills, el 13 de desembre del mateix any. Si no ho van fer simultàniament, com es donava en altres casos, podria ésser que esperessin que en Josep Anton complís els 14 anys el 14 de novembre.

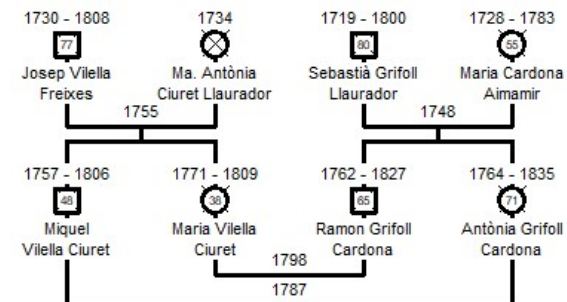
Cal recordar que en aquells temps els **matrimonis** eren **concertats**, amb l'objectiu d'incrementar el patrimoni familiar a traspassar a l'hereu, habitualment el primer fill baró, el qual haurà de fer-se càrrec de mantenir els pares i la resta de familiars solters. Caldrà esperar al segle XX per casar-se per amor, encara que aquesta tradició continua malauradament arrelada

¹ A principis d'any ens va sobtar la notícia de dues germanes, veïnes de Terrassa, assassinades per voler el divorci d'un matrimoni forçat acordat entre les famílies d'aquí i

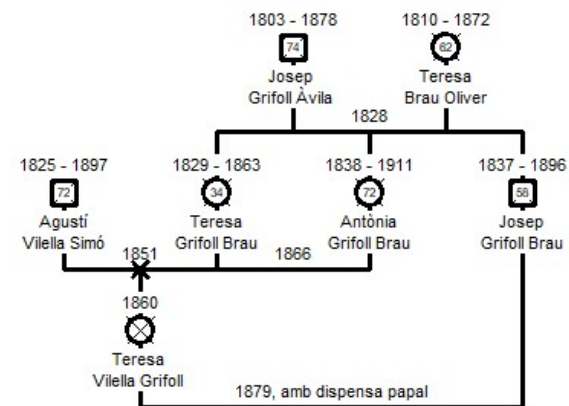
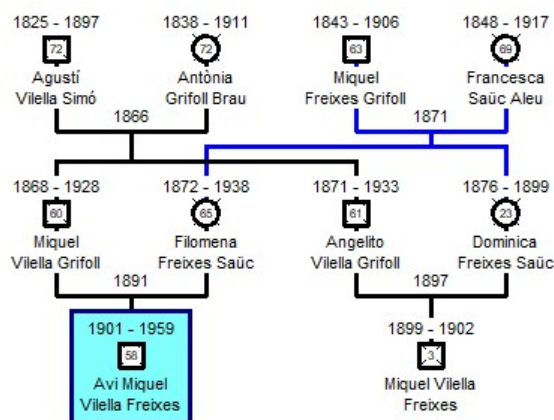
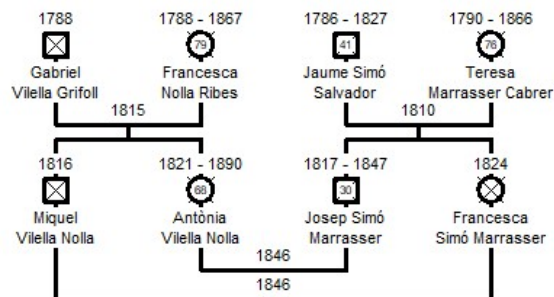
a casa nostra en algunes comunitats com la paquistanesa¹. A Alforja l'últim matrimoni concertat del qual en tinc constància, i que quedarà en l'anonimat, és del 1930.

Així doncs, era habitual casar-se més d'un membre entre dues famílies com per exemple el cas de vidus més fills mencionat abans, o del vidu amb una cunyada, com és el cas del rebesavi Agustí Maco ja comentat al principi. En aquest darrer cas, un avantatge addicional és que els fills del primer matrimoni coneixien ja la seva nova mare i no eren rebutjats per ella. En algun cas, fora dels Vilella i que també deixarem a l'anonimat, els primers fills van ingressar al seminari i l'hereu va esdevenir el fill del segon matrimoni.

També és habitual el **dobte enllaç de germans** d'una família amb una altra. Encara que no he vist cap capítol matrimonial que ho explicités, assumeixo que en aquests casos no calia aportar cap dot al casament ja que es compensava. Als Vilella només hi he trobat tres casos fins ara: als Vilella-Ciuret de la 3a generació, als Vilella-Nolla de la 5a i als Vilella-Grifoll de la 6a (curiosament, en aquest darrer cas, ambdós matrimonis tenen un fill amb el mateix nom i cognoms):

d'allí. https://www.cma.cat/324/assassinades-al-pakistan-dues-germanes-residents-a-catalunya-per-voler-el-divorci/noticia/3165716/?ext=SMA_TW_F4_CE24_

De les **2.655 famílies** recopilades fins ara (via matrimoni, o com és més habitual avui dia, via parella de fet, amb o sense papers), n'hi ha tres amb 4 parelles (tots homes) i dotze amb 3 parelles (nou homes i tres dones). A can Vilella, no en tenim cap en el primer grup, però sí dues en el segon: L'Anton Vilella i Garrell (1698-1782), de la 1a generació dels Vilella de Vilaplana, va casar-se tres cops: l'any 1726 amb na Ma. Teresa Sirac i Aleu (1709-1748), l'any 1750 amb na Teresa Huguet i Cabrer (1711-1772), com ja s'ha comentat abans, i l'any 1772 amb na Maria Agramunt i Guinet de Riudoms.

El segon cas és més recent, de la 9a generació dels Vilella-Tost: el cosí prim Manel Mañez i Vilella (1968) casat l'any 1995 amb na Cristina Pascual i de Rosselló (1965), de Barcelona, aparellat l'any 2001 amb l'Ana Claudia Dantas (1965), de Salvador de Bahía (Brasil), i casat l'any 2018 amb l'Alejandra Romero i Burgoa (1981), de Potosí (Bolívia).

Cap Vilella ha arribat a centenari, però sí que hem tingut **vuit nonagenaris**, sis homes i dues dones, dos dels quals encara estan acumulant anys: en Miquel Vilella i Puig (1929), de Madrid, amb 93 anys, i l'oncle Miquel Vilella i Àvila (1932), d'Alforja, amb 90. Només un dels vuit va néixer al segle XIX: el rebesoncle Josep Vilella i Grifoll (1856-

Un tipus de matrimoni més excepcional, que fins i tot requereix una **dispensa papal** en tractar-se de contraents amb consanguinitat, és el del quadrioncle Josep Grifoll i Brau (1837-1896) de 41 anys amb sa neboda Teresa Vilella i Grifoll (1860) de 19. No tenim cap tradició oral al respecte, però per les dades disponibles podem imaginar-nos què podria haver passat: l'any 1878 mor el quadravi Josep Grifoll. Sa muller i 11 dels seus 14 fills també eren difunts. L'hereu tenia 41 anys i estava solter. Ho van "arreglar" en família casant-lo amb sa neboda l'any 1879.

1947), mentre que la resta ja són del segle XX. També cal destacar una centenària entre els descendents dels Vilella-Tost, n'Encarnació Raül i Juncosa (1919-2020), de l'octava generació, que va morir amb 101 anys.

El refrany català *De Joseps, Joans i ases n'hi ha en totes les cases* també es compleix a can Vilella. Els noms masculins més populars dels 487 recol·lectats, 309 de primer cognom i 178 de segon, són els de Josep amb un 7% (incloent Josep Ma.), els Miquel amb un 6%, els Joan amb un 5% (incloent Joan Baptista i Joan Ma.), seguit dels Pere i els Agustí amb un 2% cadascú.

Per als **femenins**, les Maria amb un 6%, les Teresa amb un 5% (incloent les variants de Ma. Teresa i Teresa Ma.), les Antònia amb un 3% (incloent les Ma. Antònia), les Dolors amb un 2% (incloent les Ma. Dolors) i les Francesca amb un 1% (incloent també les Ma. Francesca).

Per tant, més de 200 persones porten un d'aquests 10 noms. En contrast, dos casos curiosos són els noms de **Salvi** (1 únic cas) i d'**Arcadi** (2 casos, pare i fill), minoritaris no tan sols entre els Vilella sinó entre les 8.527 persones recopilades fins ara. El padrí d'en Salvi Vilella i Tost (1933-2014) va ser en Nicolàs Vilella i Estivill (1904-1969), dit "El Cubano", que va posar com a condició posar-li el nom de Salvi en record del seu millor amic del servei militar. De fet, son pare, el rebesoncle Angelito (1871-1933), ja havia fet quelcom similar, en record d'un amic seu que va morir, quan va imposar el nom d'Arcadi al seu nebot (1920-2009) i aquest el va traspasar a son fill (1951).

Els 32 Vilella nascuts en aquests darrers 25 anys, tots descendents dels Vilella-Tost, ens donen certa seguretat que el cognom continuarà viu a Alforja en les properes generacions durant el segle XXI, a diferència

d'altres cognoms que s'han extingit com per exemple Aimamir, Extrems, Jas, Lluna, Manetes, Marco, Montguillot, Roca, Roser, Voltes... El que segurament desapareixerà serà el Vilella de la branca de Vilaplana ja que avui dia només el porta una persona de la 9a generació: na Mercè Garcia i Vilella (1949).

A les pàgines que segueixen d'aquest PDF, amb els marcadors activats per facilitar-ne la lectura, podeu trobar les **234 famílies** recopilades dels Vilella, més algunes addicionals que les complementen (avantpassats polítics i descendents), alguns fins al primer del llinatge que va arribar a Alforja (els Juncosa al 1660, els Riquer al 1721, els Batet al 1728 i els Aguiló al 1777). Les 12 primeres pàgines corresponen a Vilella en el primer cognom, mentre que la resta (26), de segon (Arandes-Vilella, Barceló-Vilella, Grifoll-Vilella, Huguet-Vilella...). La cerca dels nostres avantpassats a l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona (AHAT), on estan dipositats els llibres sacramentals de la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel d'Alforja², entre moltes altres, ha estat extensa, però no és exhaustiva ja que s'ha fet de baix cap a dalt, és a dir, s'han incorporat famílies a mesura que es necessitaven en tenir un descendent identificat, familiar (directa o indirecta) o amic.

Per acabar, una última anècdota sobre els llibres sacramentals. La tradició oral familiar diu que van ser salvats pel besoncle Agustí Vilella i Freixes (1911-1992) ja que durant la Guerra Civil, quan els volien cremar conjuntament amb les imatges de sants de l'església, ell ho va impedir fent-los entendre que la nostra història estava allí guardada. Afortunadament per a tots naltros, li van fer cas.

Us animo a revisar-lo i fer-me arribar qualsevol errada que hi detecteu així com qualsevol dada addicional que hi trobeu a faltar.

² Digitalitzats majoritàriament gràcies al patrocini de l'Ajuntament d'Alforja, la qual cosa fa possible poder consultar-los en línia (<http://www.abat.cat>).

Sumari

Pag. Llinatge

- 1 **Vilella-Tost** (de Gratallops)
- 2 • Pepet Vilella i Freixes (1898-1977)
- 3 • Ricard Vilella i Freixes (1903-1976)
- 4 • Juanito Vilella i Freixes (1905-1963)
- 5 • Agustí Vilella i Grifoll (1852-1926)
- 6 • Pere Vilella i Grifoll (1857-1941)
- 7 • Josep Vilella i Grifoll (1856-1947)
- 8 • Antonet Vilella i Grifoll (1869-1933)
- 9 • Angelito Vilella i Grifoll (1871-1933)
- 9 • Salvador Vilella i Grifoll (1874-1953)
- 11 **Vilella-Garrell** (de Vilaplana)
- 12 • Jacint Vilella i Huguet (1754-1824)
- Aguiló-Vilella**
- 13 • Agustina Vilella i Grifoll (1862-1951)
- Arandes-Vilella**
- 14 • Filo Vilella i Freixes (1907-1983)
- Barceló-Vilella**
- 15 • Ma. Neus Vilella i Suasso (1951)
- Batet-Vilella**
- 16 • Antònia Vilella i Riquer (1884-1954)
- Castelló-Vilella**
- 17 • Teresa Vilella i Simó (1835-1921)
- Grifoll-Vilella**
- 18 • Maria Vilella i Ciuret (1771-1809)
- 18 • Teresa Vilella i Grifoll (1860)
- 19 • Antònia Vilella i Folc (1789-1840)
- Huguet-Vilella**
- 20 • Teresa Vilella i Àvila (1929-2017)
- 21 • Francesca Vilella i Pedreny (1791-1863)
- 21 • Josepa Vilella i Grifoll (1880-1967)
- 22 • Gertrudis Vilella i Pedreny (1793)

Pag. Llinatge

- Juncosa-Vilella**
- 23 • Esperança Vilella i Simó (1820-1887)
- 23 • Balbina Vilella i Grifoll (1876-1954)
- Llaberia-Vilella**
- 24 • Antònia Vilella i Bodro (1890-1919)
- Llopis-Vilella**
- 25 • Agneta Vilella i Riquer (1881-1954)
- Mariner-Vilella**
- 26 • Maria Antònia Vilella i Freixes (1733-1804)
- 27 • Tereseta Vilella i Grifoll (1887-1972)
- Martí-Vilella**
- 28 • Francesca Vilella i Freixes (1893-1947)
- 29 • Rosa Vilella i Sabater (1864)
- Pardell-Vilella**
- 30 • Margarita Vilella i Canut (1932-2021)
- Riquer-Vilella**
- 31 • Francesca Vilella i Roig (1839-1922)
- Romero-Vilella**
- 32 • Rosalina Vilella i Bonet (1962)
- Salvador-Vilella**
- 33 • Maria Vilella i Simó (1822-1871)
- 33 • Gertrudis Vilella i Guimet (1875-1947)
- 34 • Teresina Vilella i Estivill (1912-2005)
- Sarobé-Vilella**
- 35 • Maria Vilella i Estivill (1915-2000)
- 36 • Teresa Vilella i Sirac (1739-1783)
- Simó-Vilella**
- 37 • Antònia Vilella i Nolla (1821-1890)
- Taverna-Vilella**
- 38 • Pilar Vilella i Bodro (1884-1970)

Nota sobre els noms i cognoms normalitzats

Els noms i cognoms que figuren en els arbres genealògics majoritàriament no coincideixen amb els noms i els cognoms dels llibres sacramental o del Registre Civil. El Decret de Nova Planta de Felip V, entre moltes altres coses, va implicar la castellanització de noms i cognoms.

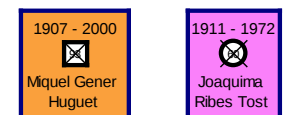
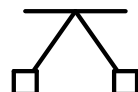
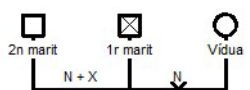
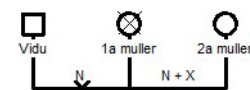
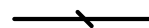
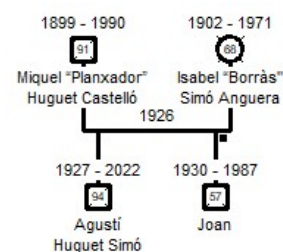
Per això, s'han catalanitzat els noms tal com s'anomenaven a Alforja (Agustí, Carles, Dolors, Francesca, Miquel, Xavier...). Per als més recents, on hi ha el record de com se'ls denominava, s'ha fet constar aquest nom: Antonet, Cisco, Cinta, Cinto, Fina, Lola, Malena, Mingo, Ricardet, Pepa, Pepet, Tuies...

També els cognoms transformats amb el sufix -AS tal com es denominaven originalment: Freixes, Manetes, Porqueres, Ribes, Saludes, Uties, Vinyes, Voltes... així com els acabats originalment en -ER o en -OR que van ser transformats en -É o en -Ó: Cabrer, Criviller, Ferrer, Ferrerter, Fuster, Gener, Llaurador, Mariner, Oliver, Piquer, Piquer, Riquer, Salvador, Soler, Vaquer...

A més, la manca de cultura escrita feia que en algunes ocasions el registrador anotés un determinat cognom d'acord a com millor li sonava. Per exemple, l'any 1759 es va batejar na Gertrudis, Josepa, Teresa PEDRENY i MONNÉ. En casar-se l'any 1783, consta Josepa PADRENY i MOLNÉ. En batejar els seus 8 fills, quatre són PADRENY (1783, 1786, 1799 i 1802), dos són PEDRENY (1788 i 1796), una PEDREÑ (1791) i l'altra PADREÑ (1793). En morir l'any 1822, consta PADRENY i MONNÉ. Per això, a l'arbre s'identifica amb un únic llinatge, el normalitzat PEDRENY i MOLNER.

Així doncs, s'han agrupat totes les variacions d'un mateix cognom en un únic llinatge: AIMAMIR incorpora els Aimamis, Aymamir, Aymemir, Aymemí, Asmamí... BATET, els Badet; BENAGES, els Benagues i Banages; BESORA, els Basora; CASTELLÓ, els Castelló; CALBET, els Calvet; CERDÀ, els Serdà; COMTE, els Compte i Comta; EXTREMS, els Estrems; FERRER, els Ferré i Farré; FERRETER, els Farraté, Farrater, Ferraté, Ferrater... GASSÓ, els Gaço, Gasso, Gasió... GENEER, els Gené, Giné, Jané, Jiné... HUGUET, els Uguet i Oguet; LLABERIA, els Llebaria i Lleberia; MACIP, els Masip i Massip; MARRASSER, els Marracé, Marracer, Marrassé, Marrasé... MOLNER, els Molné, Monné, Monner, Mulner, Munné... MONTGUILLLOT, els Manguillot i els Monguillot; PELLISSER, els Pallicé, Pallicer, Pellissé... RABASCALL, els Ravascall, Rebascall... REBULL, els Revull; SANTGENÍS, els Sanguenis, Sengenís; SAROBÉ, els Sarober, Sorobé, Salubé... SUASSO, els Suaso, Suazo, Soaso... TAVERNA, els Taberna... a excepció dels contemporanis als quals se'ls ha respectat la seva grafia actual si així ho han preferit.

Grafismes

Els arbres genealògics s'han dissenyat mitjançant el programari GenoPro (www.genopro.com). Les etiquetes superiors indiquen els anys de naixement i, si escau, defunció. A sota, els noms i els cognoms; si escau, el renom de la casa entre cometes. El matrimoni es representa amb una línia contínua que enllaça dues persones, amb l'any de casament a dalt. A sota, els fills, de major (a l'esquerra) a menor (a la dreta).

Separació matrimonial

Divorci

Nul·litat matrimonial

Parella (amb o sense papers)

2n matrimoni per viudetat:

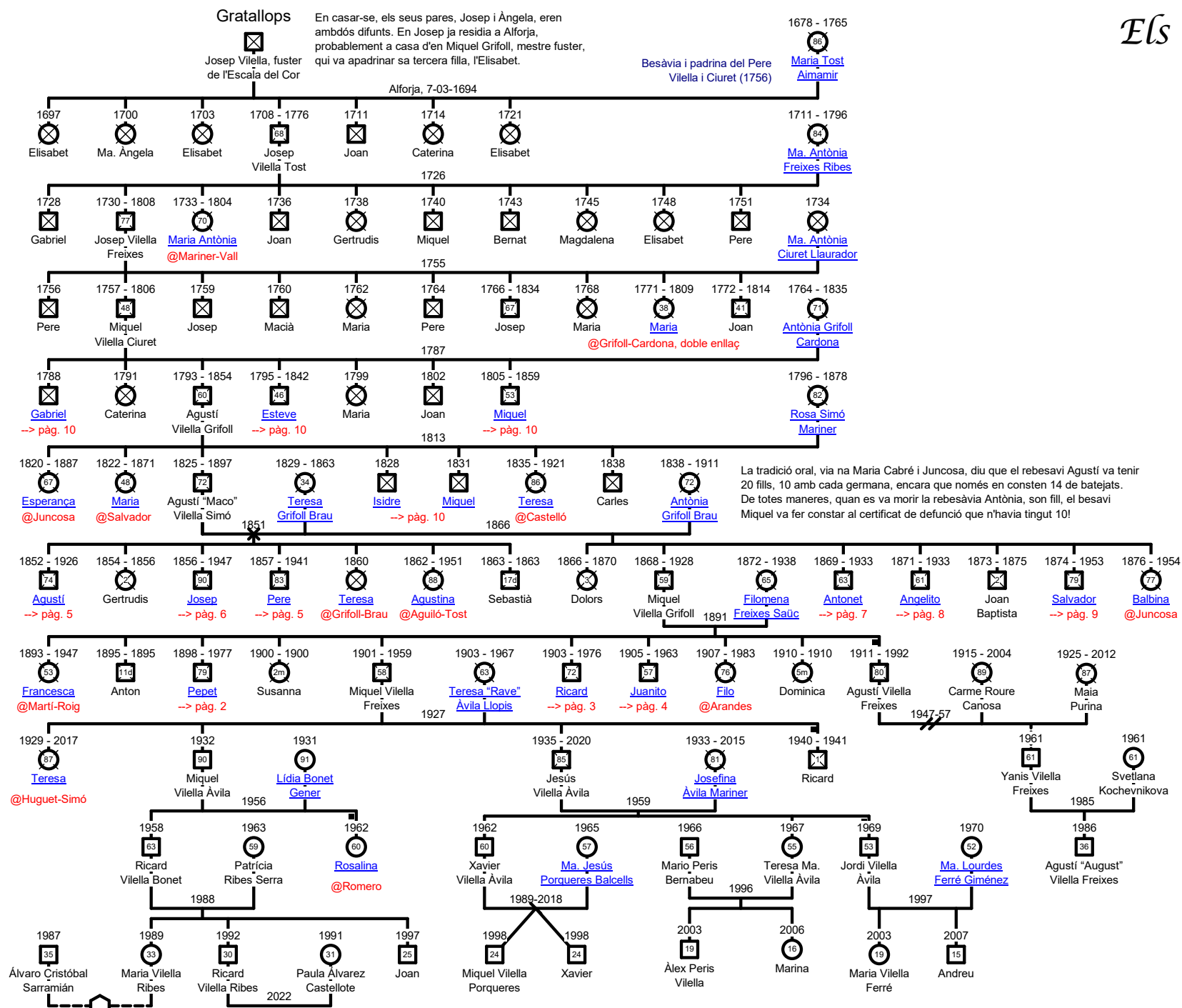
- Per a ells, cal llegir-ho d'esquerra a dreta.
- Per a elles, de dreta a esquerra.

Germans bessons

Avantpassats dels avis paterns
Miquel Huguet i Isabel Simó

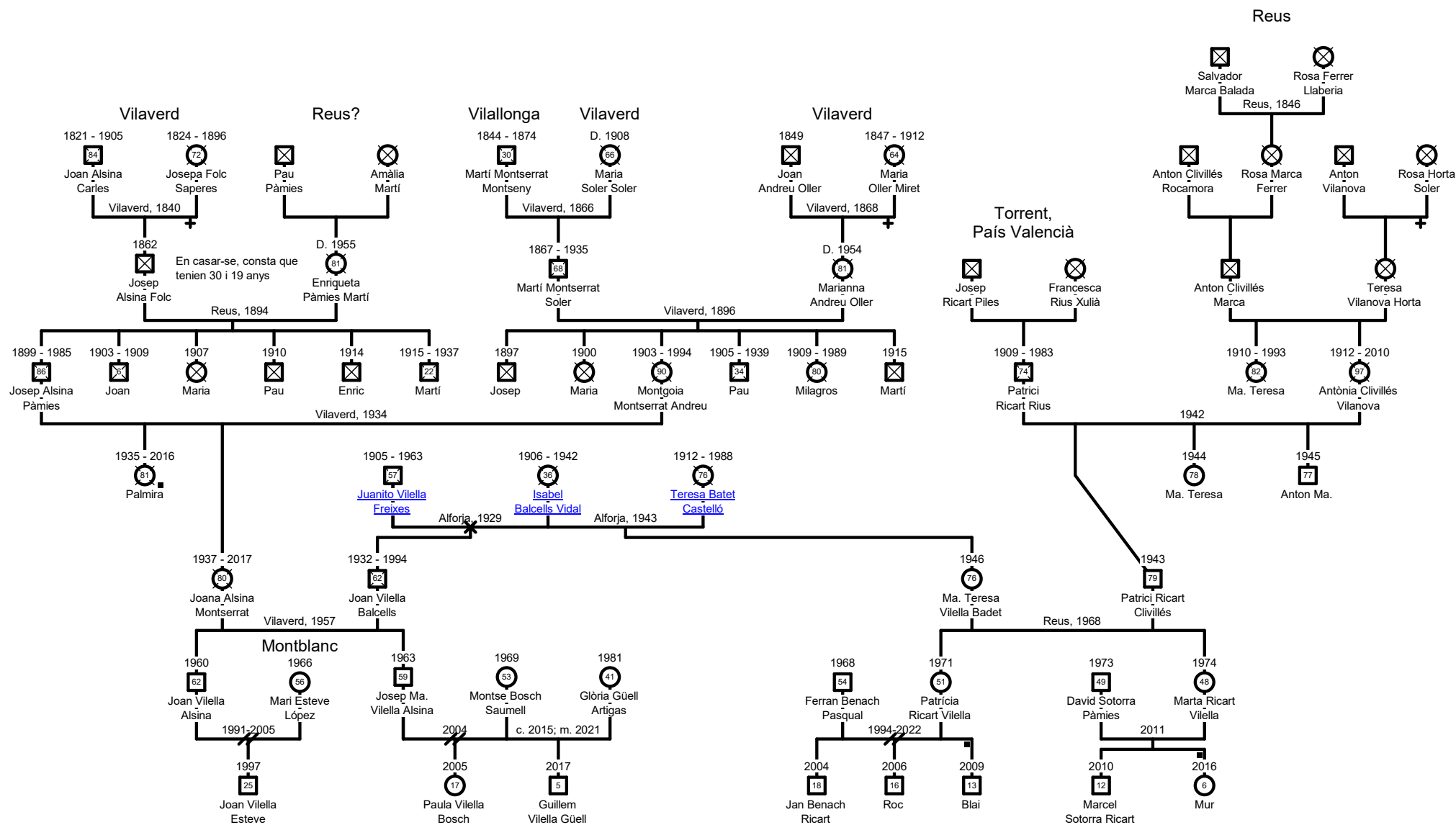
Avantpassats dels avis materns Miquel Vilella i
Teresa Àvila

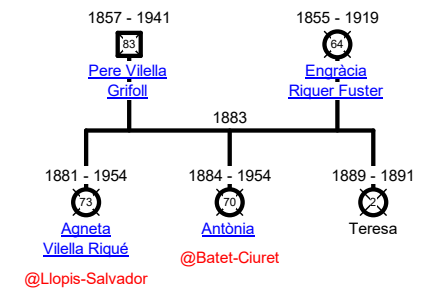
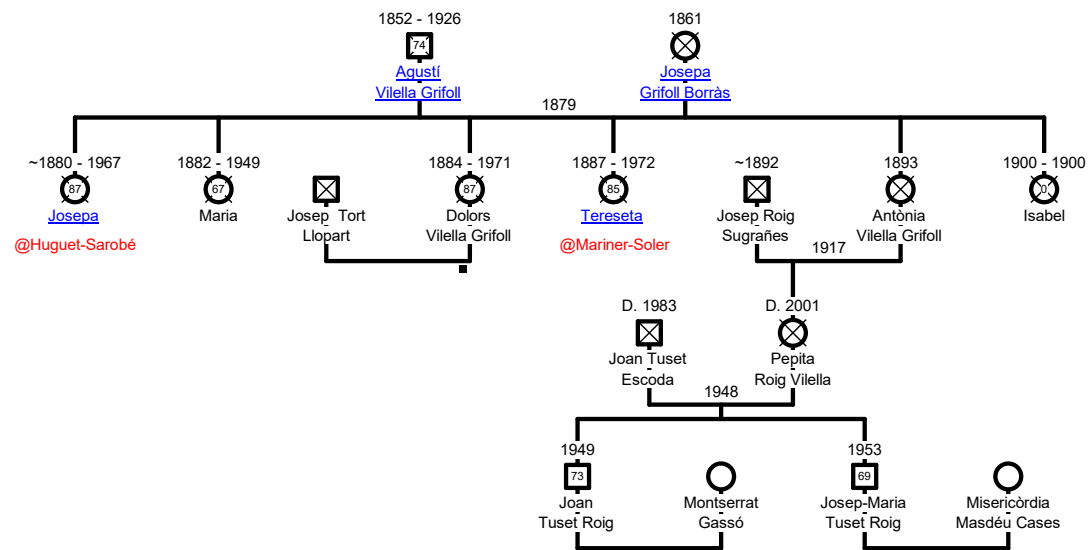
Avantpassats dels avis paterns
de mon cunyat Ricard

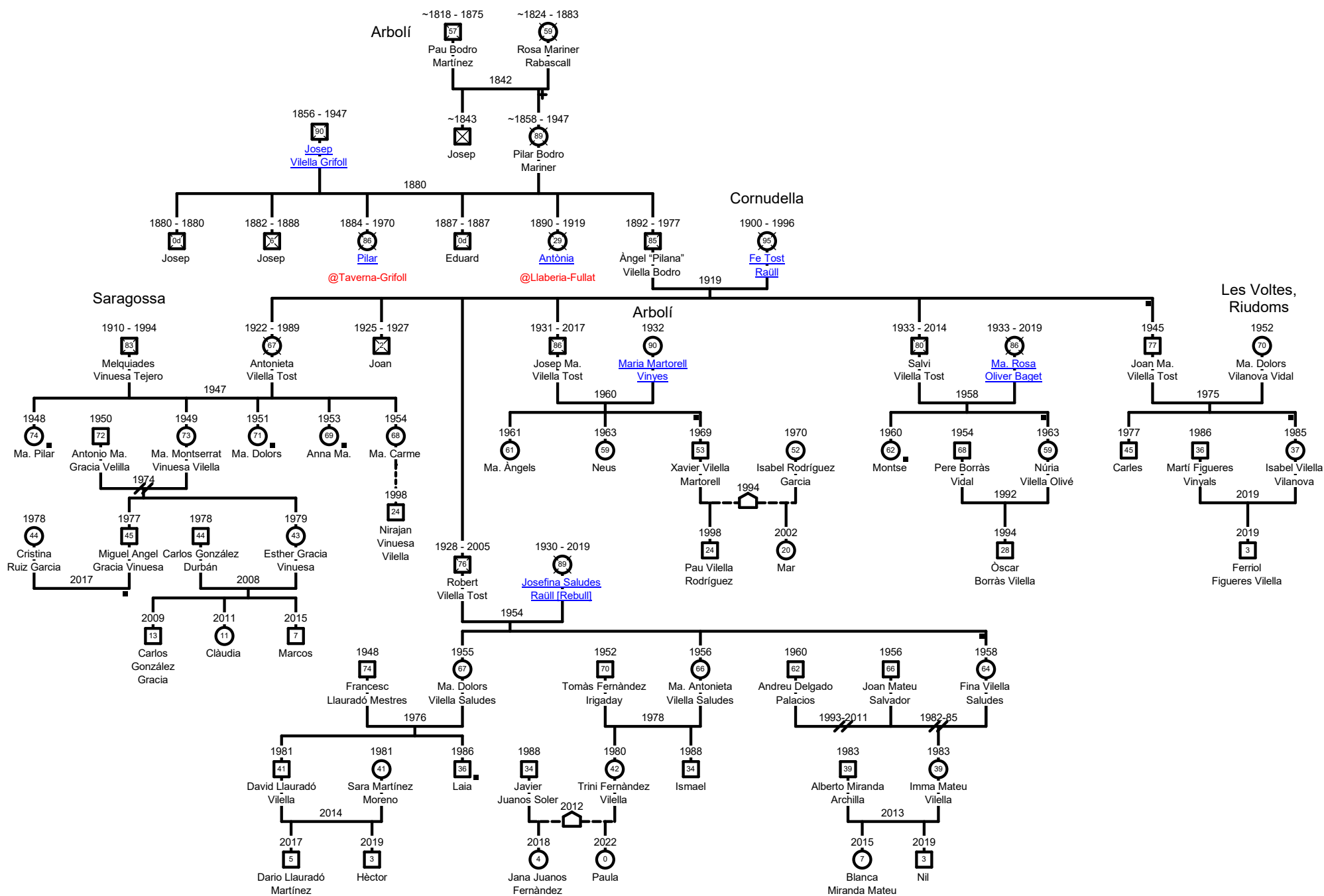

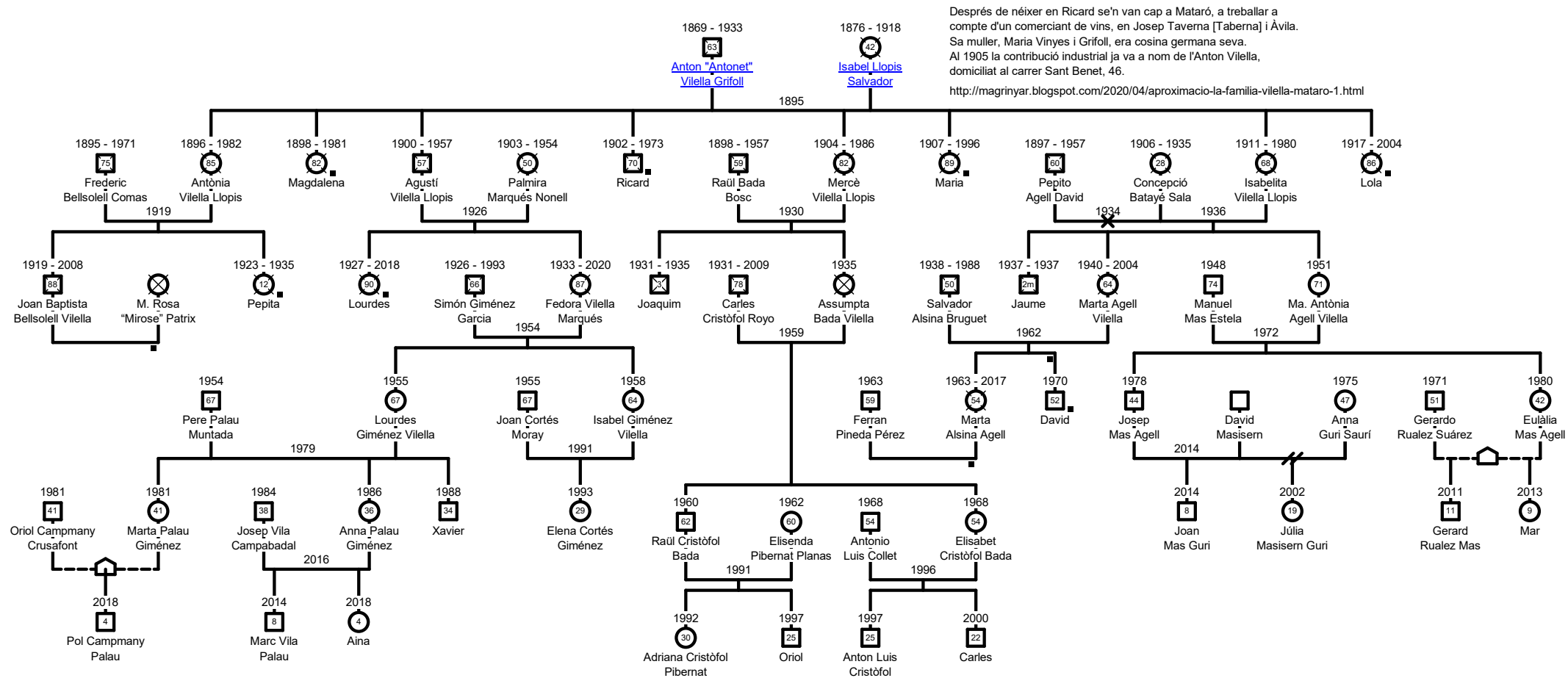

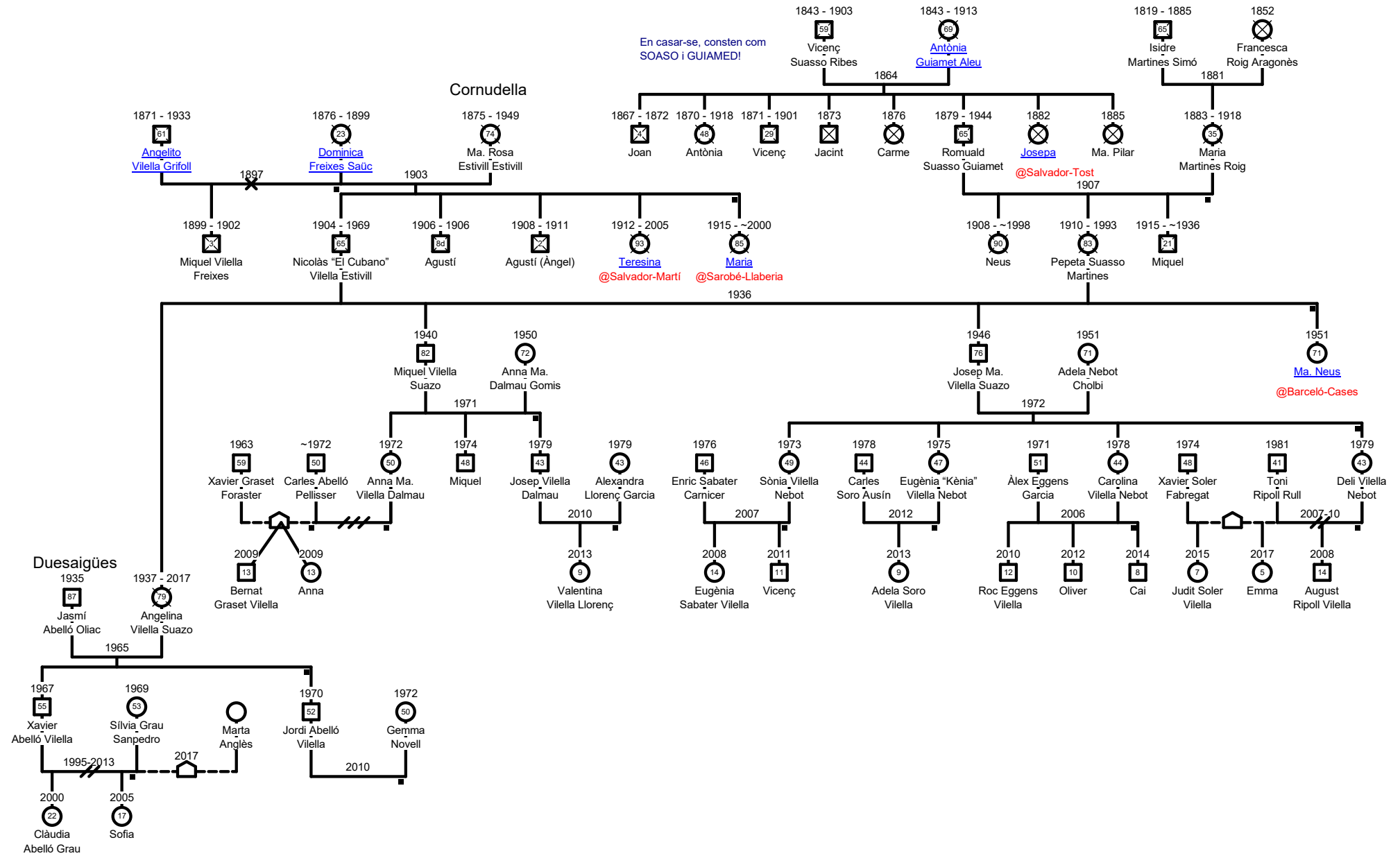

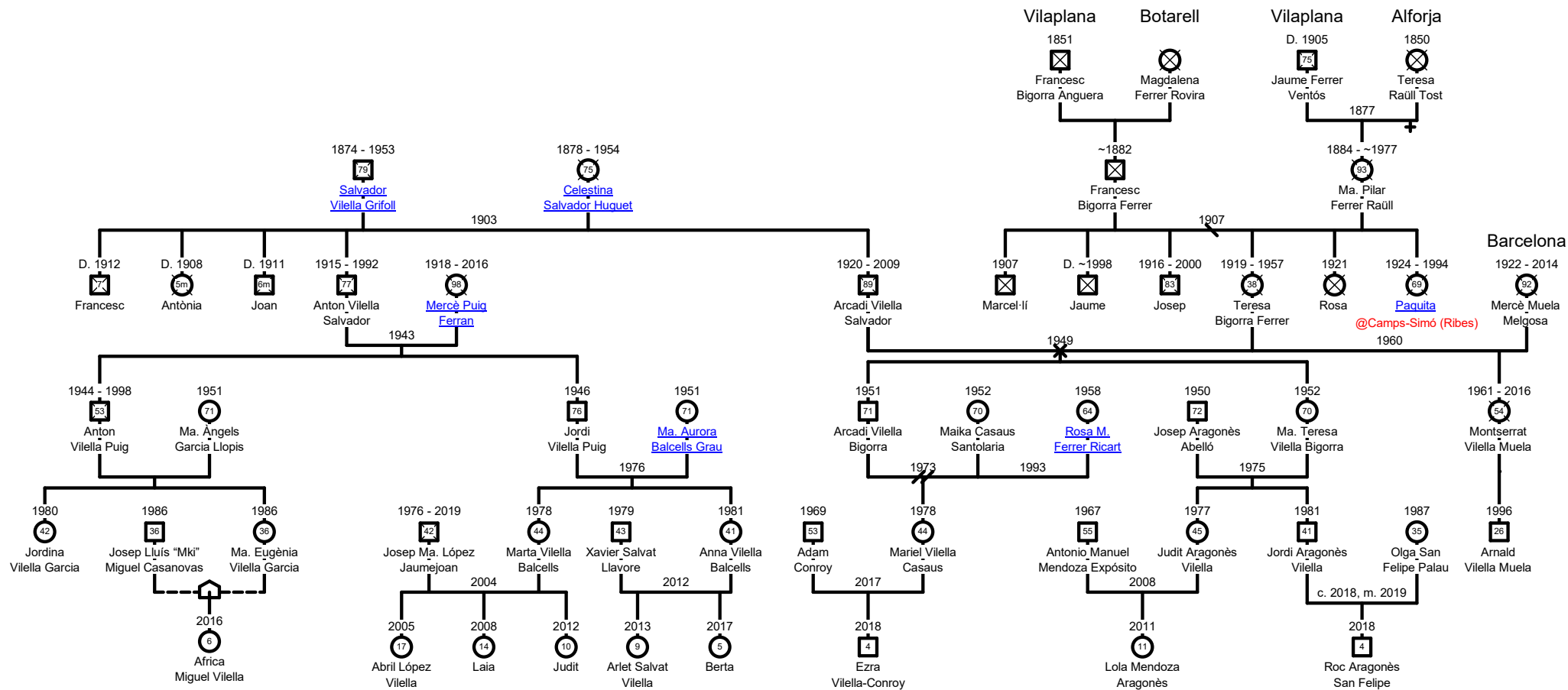

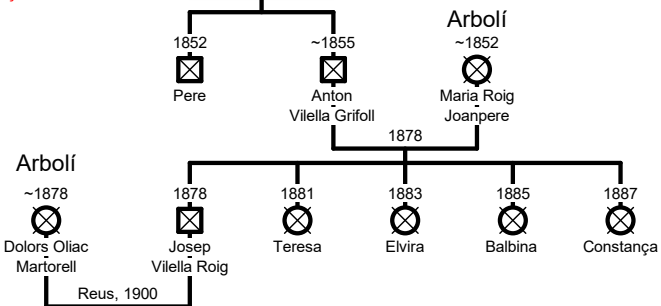
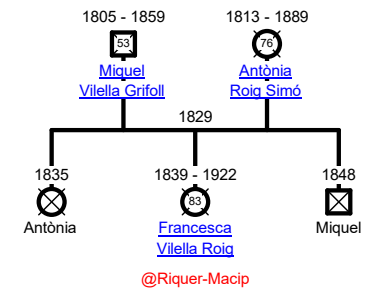
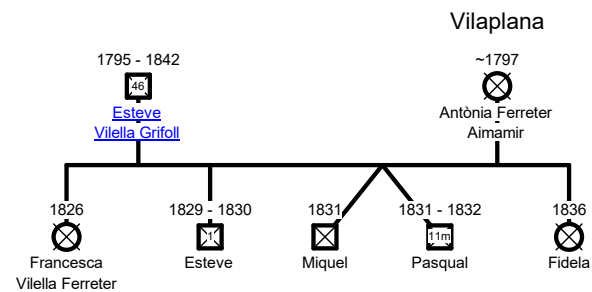
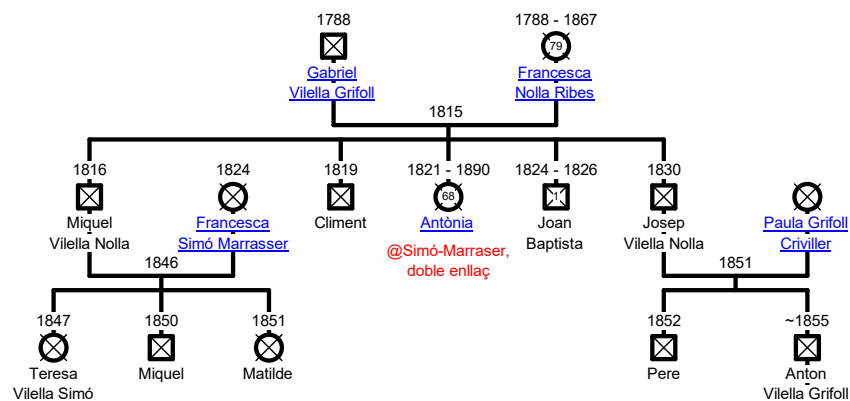
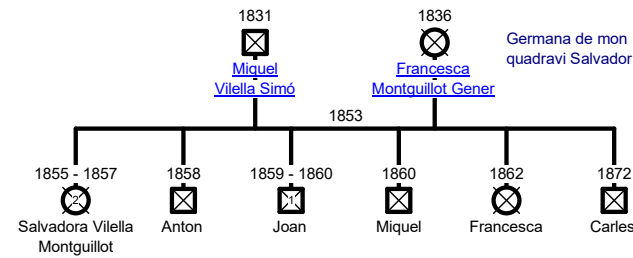
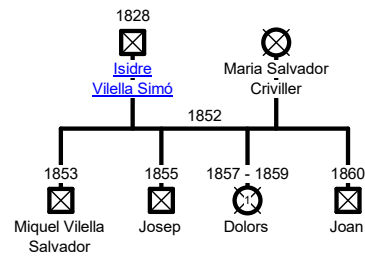

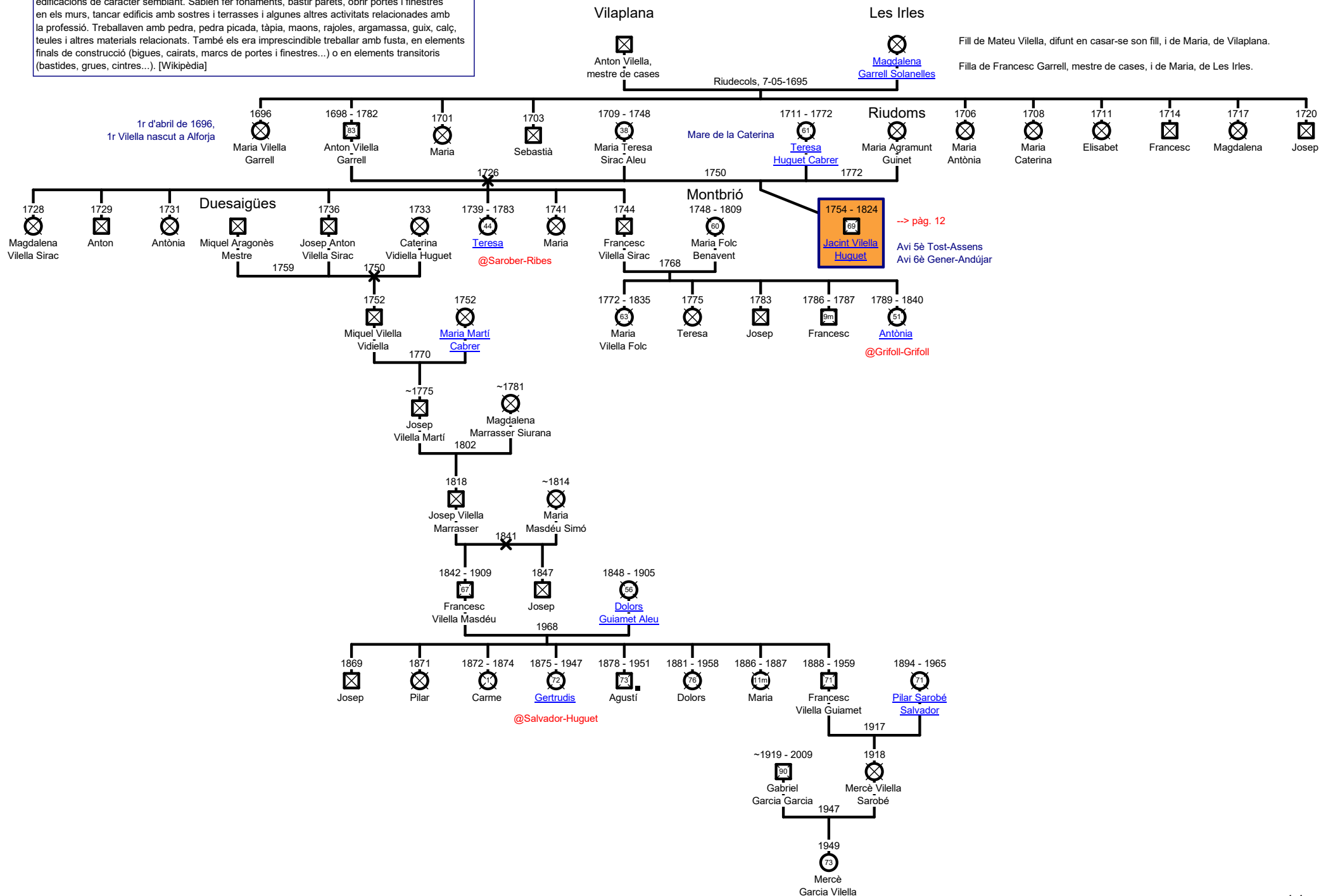

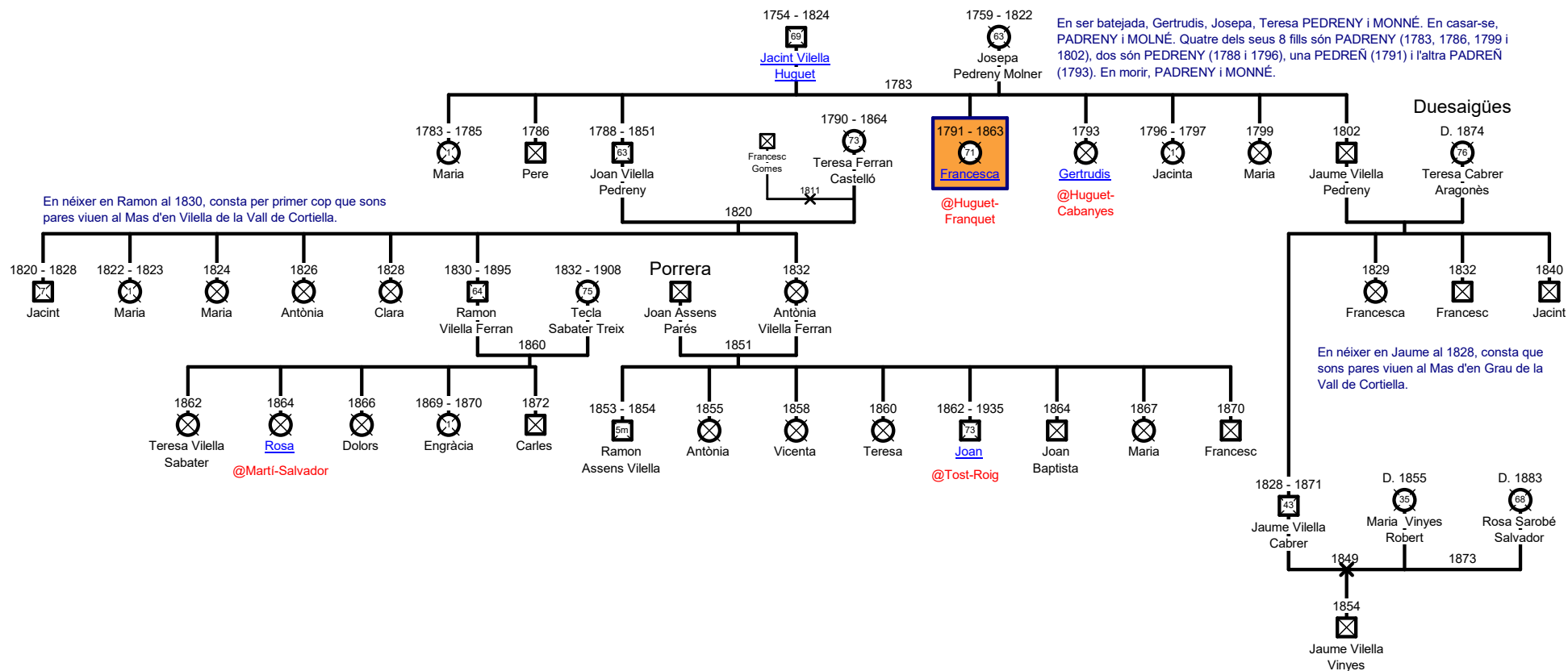

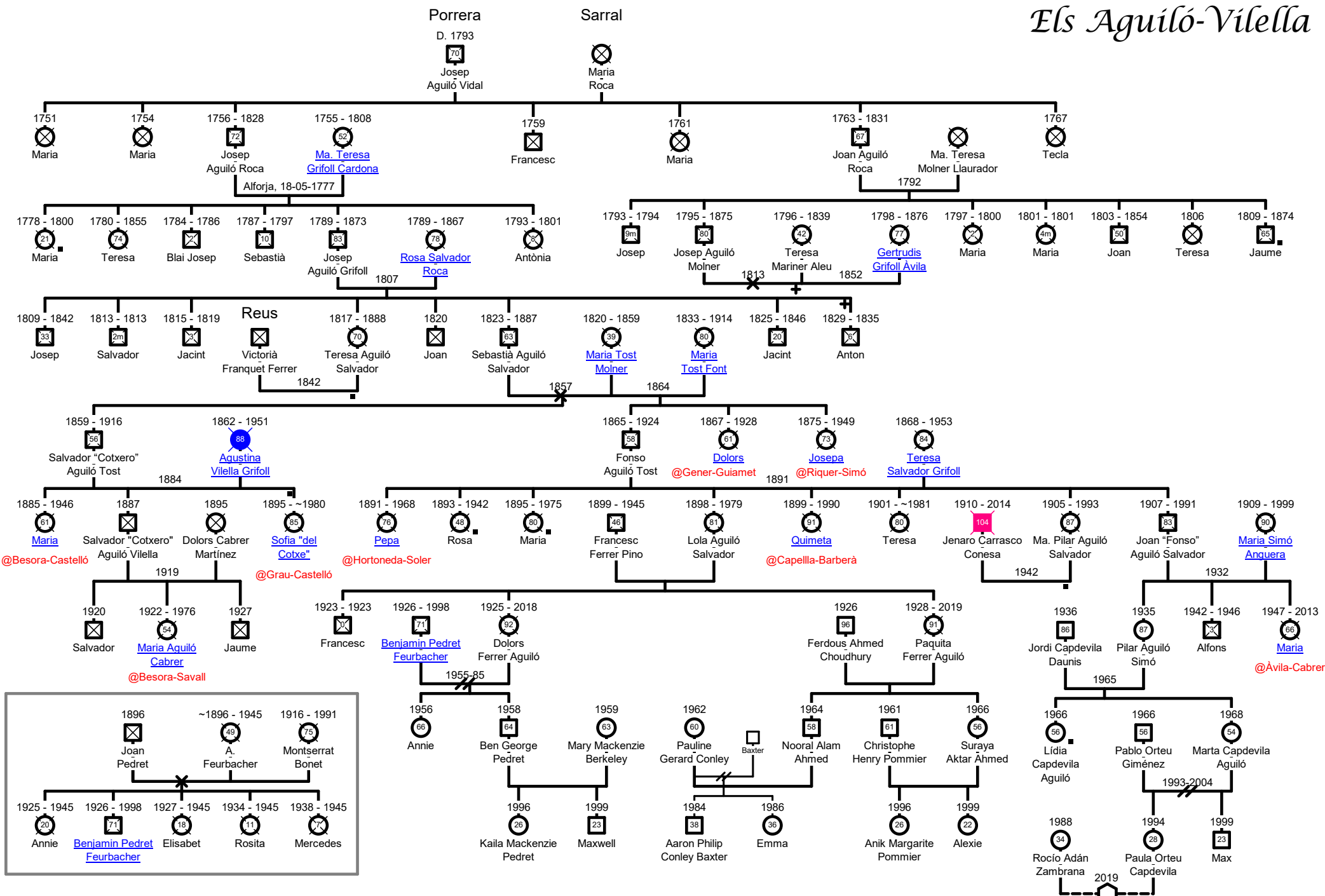

L'ofici de MESTRE DE CASES designava els artesans que es dedicaven a construir habitatges o edificacions de caràcter semblant. Sabien fer fonaments, bastir parets, obrir portes i finestres en els murs, tancar edificis amb sostres i terrasses i algunes altres activitats relacionades amb la professió. Treballaven amb pedra, pedra picada, tàpia, maons, rajoles, argamassa, guix, calç, teules i altres materials relacionats. També els era imprescindible treballar amb fusta, en elements finals de construcció (bigues, cairats, marcs de portes i finestres...) o en elements transitoris (bastides, grues, cintres...). [Wikipèdia]

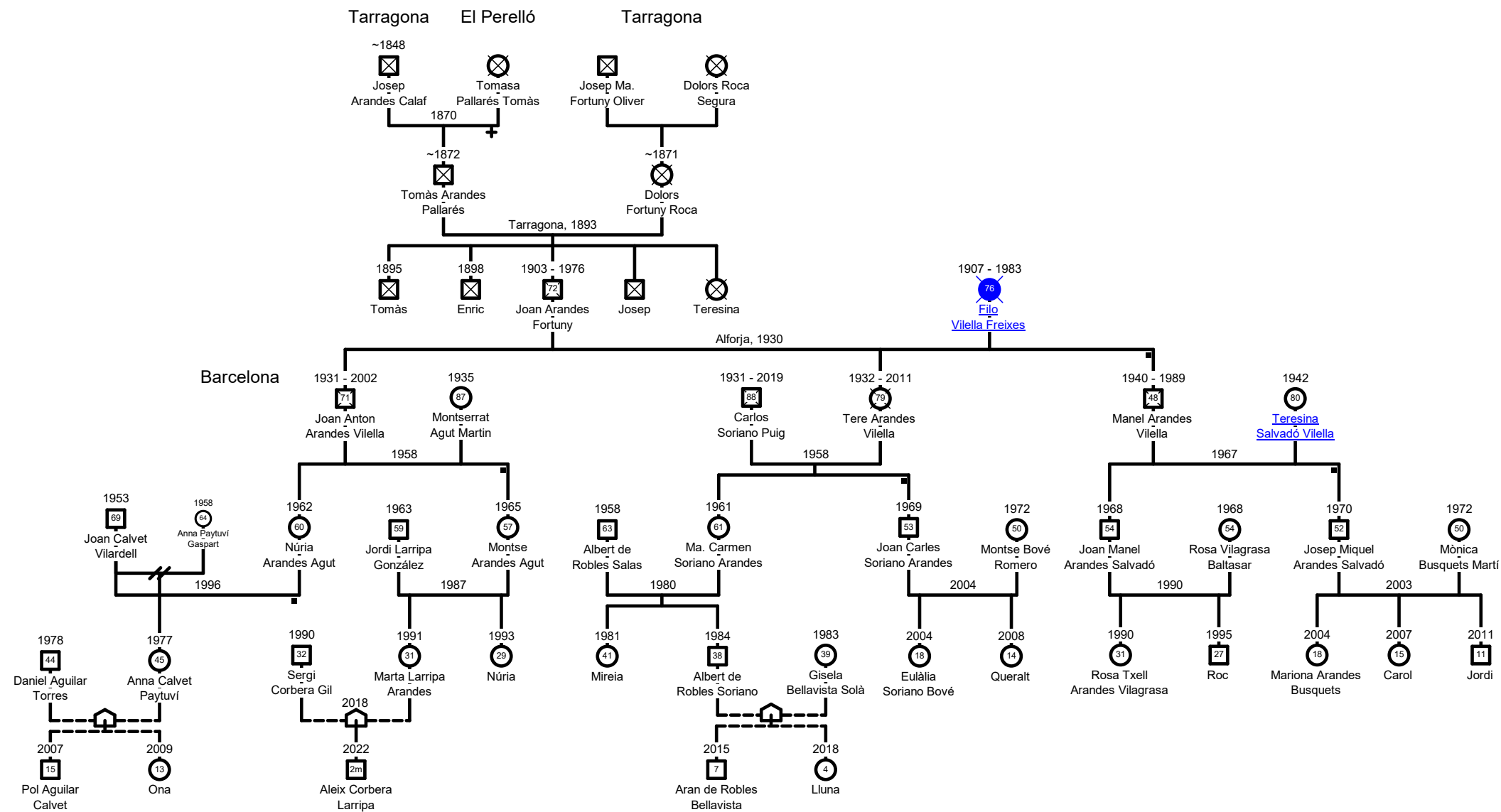

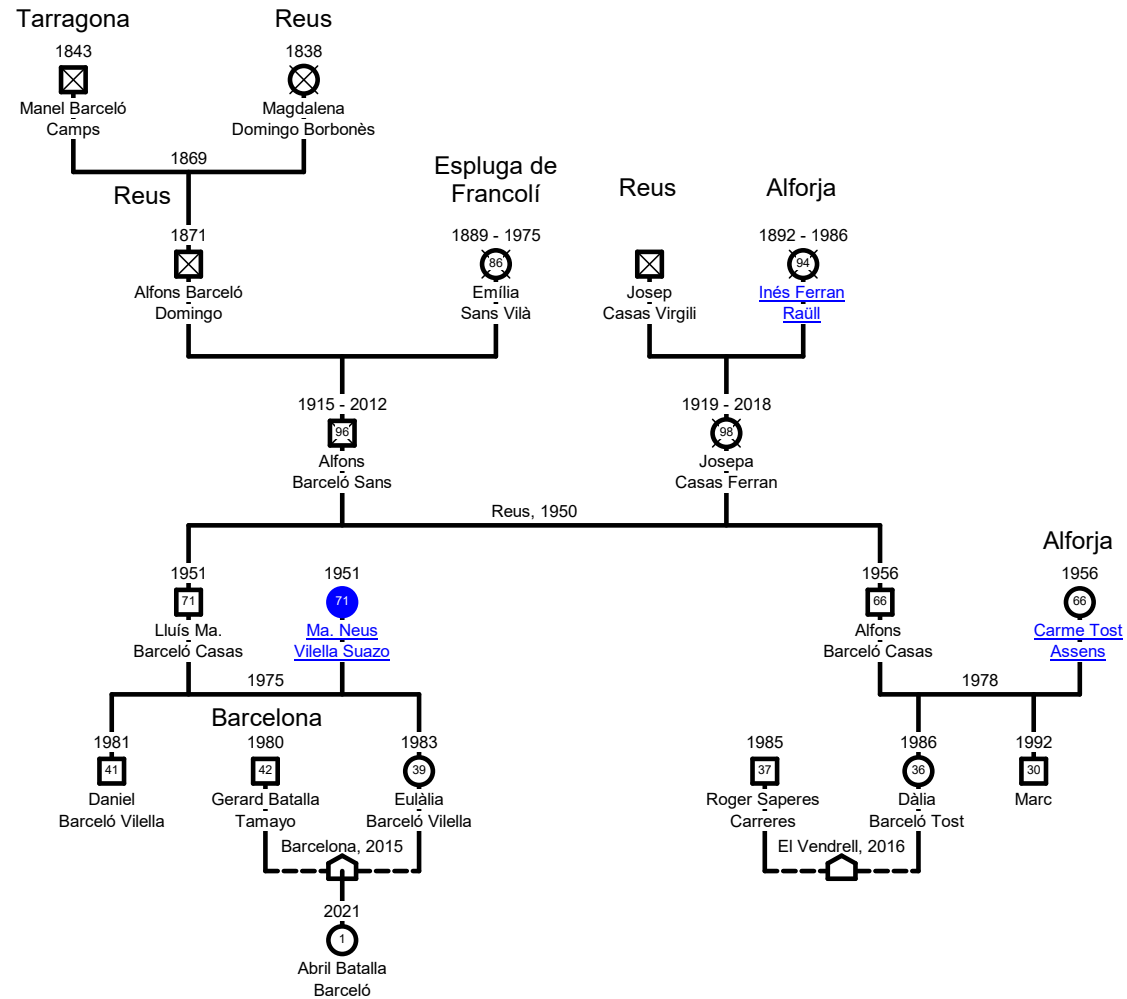
Els Aguiló-Vilella

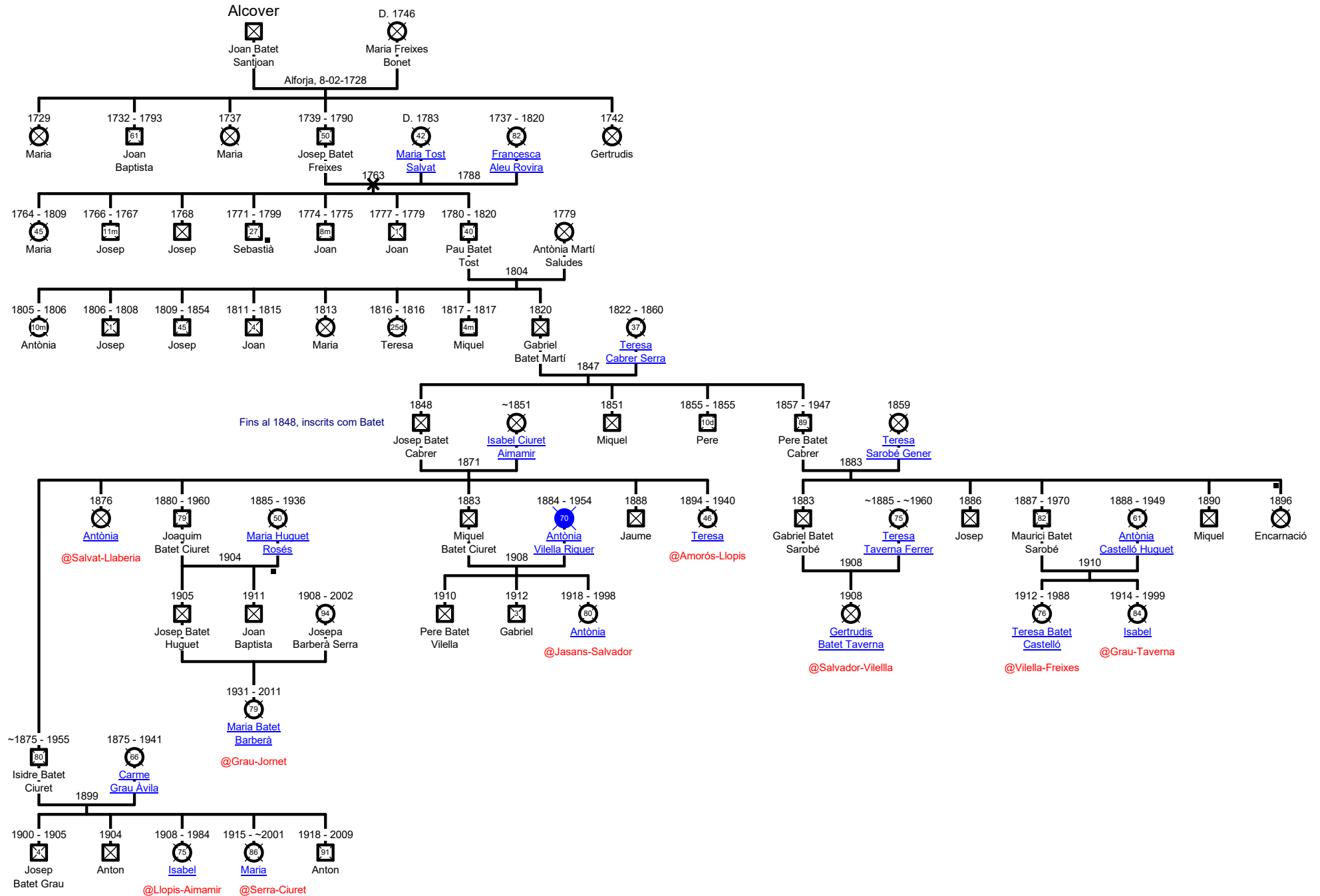
Els Arandes-Vilella

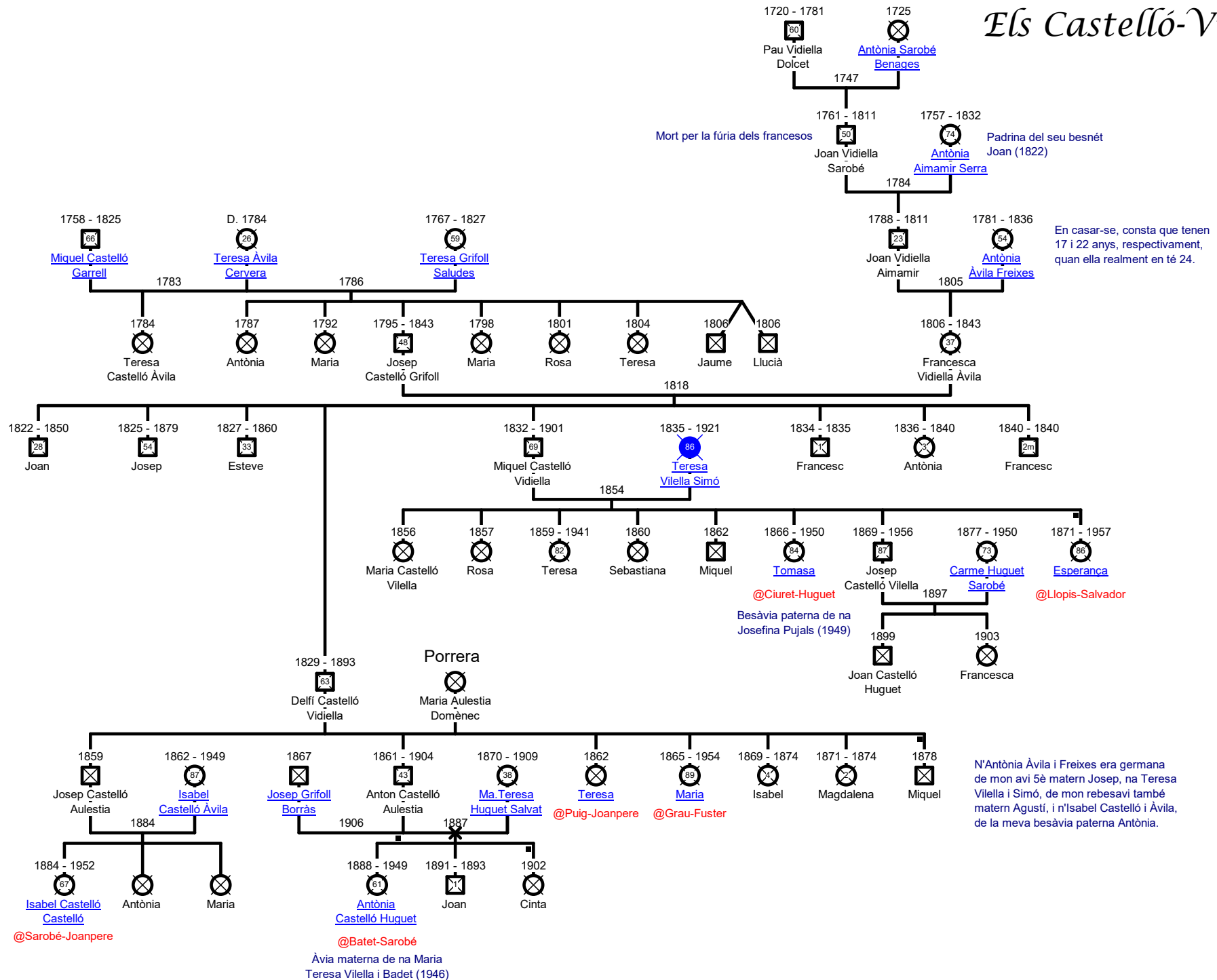
Els Barceló-Vilella

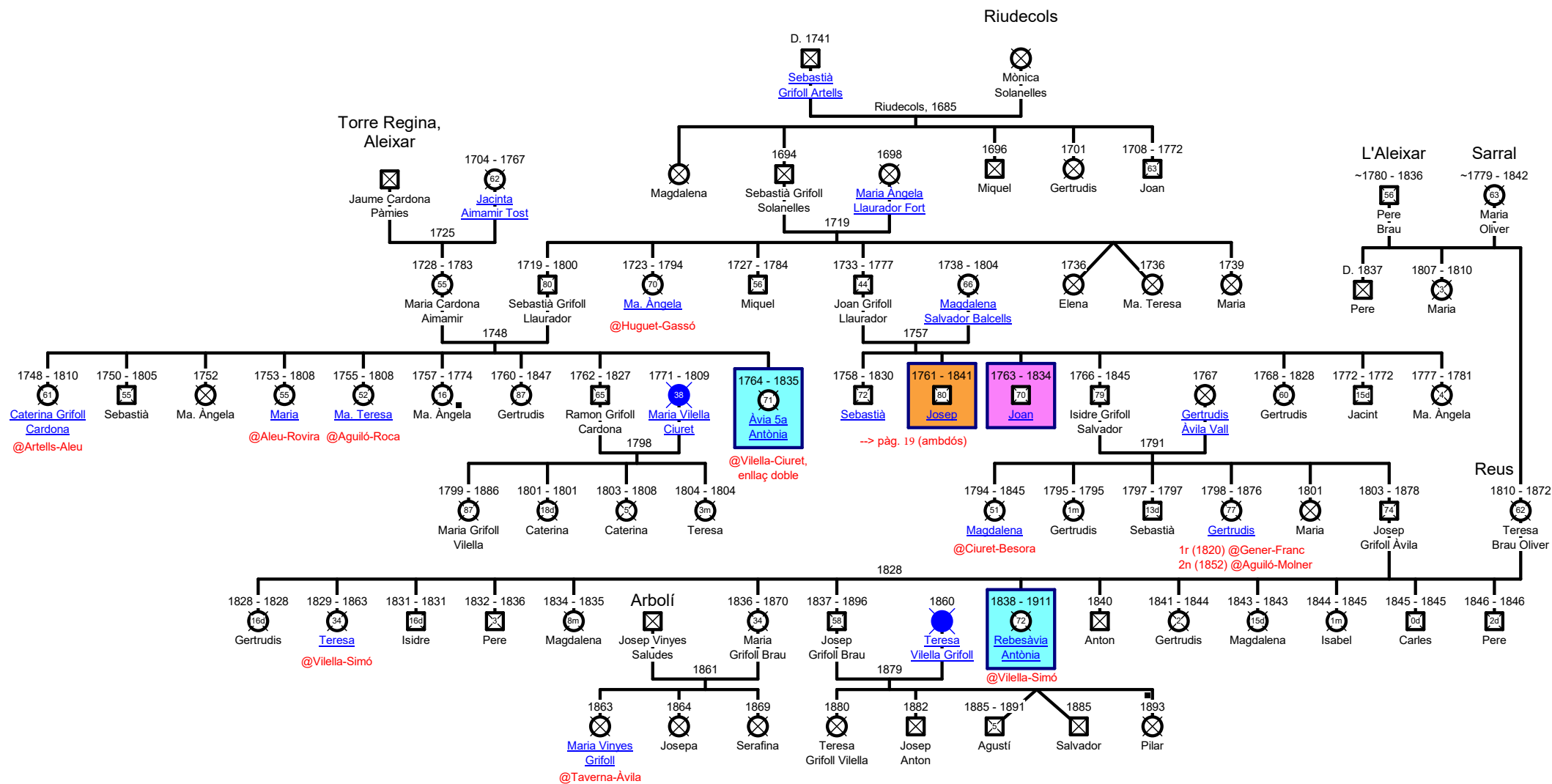
El's Batet-Vilella

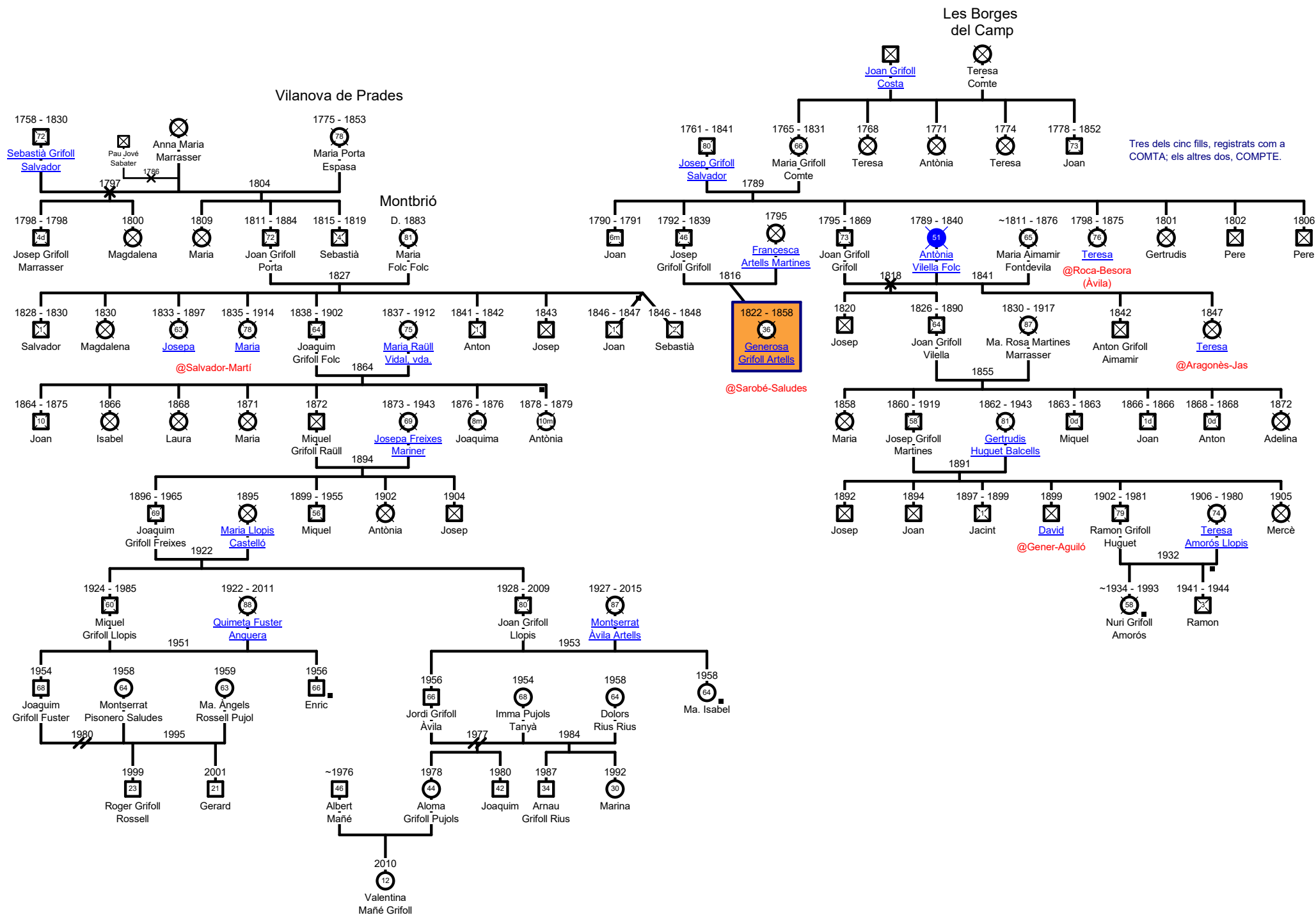

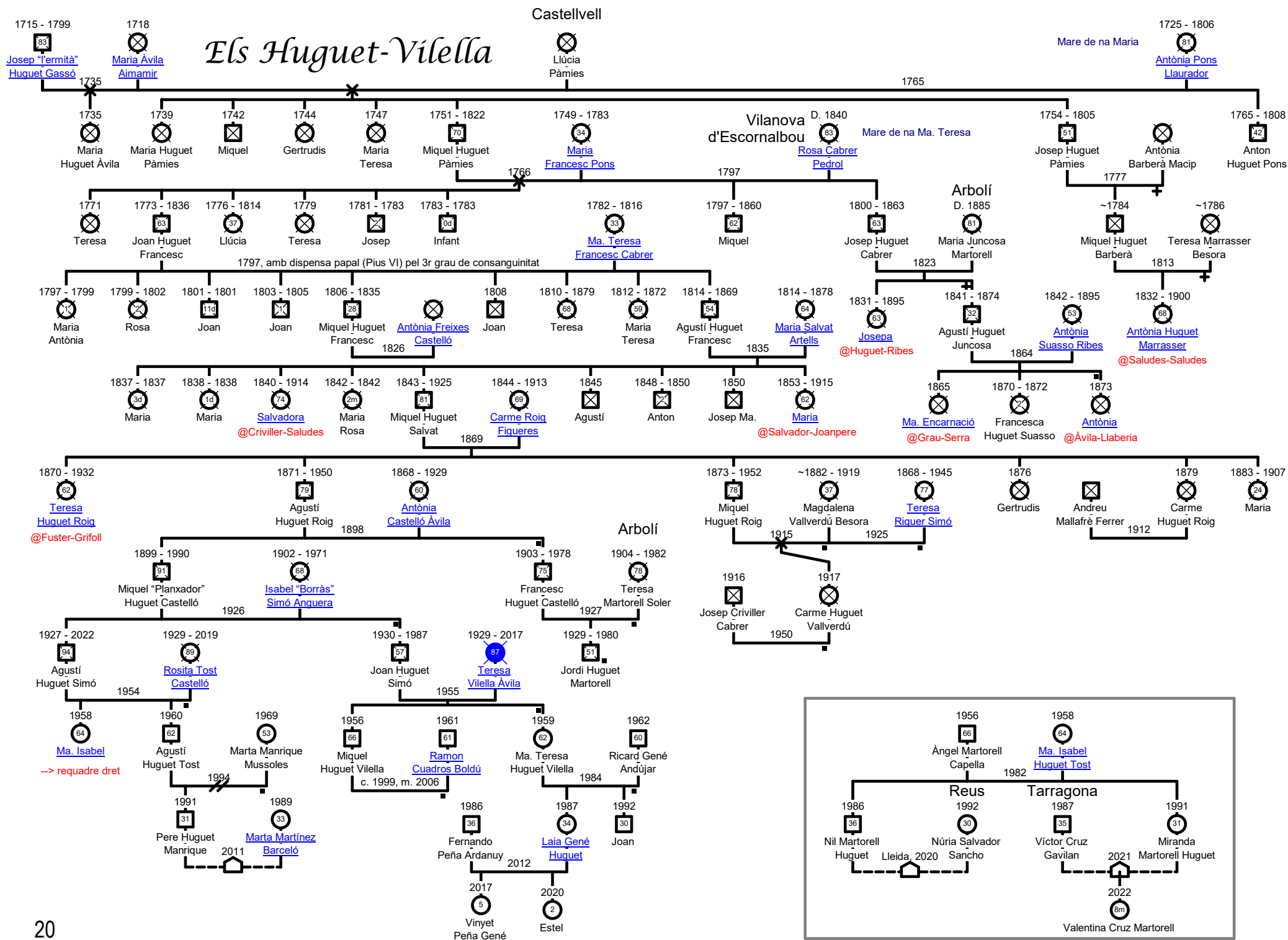
Els Castelló-Vilella

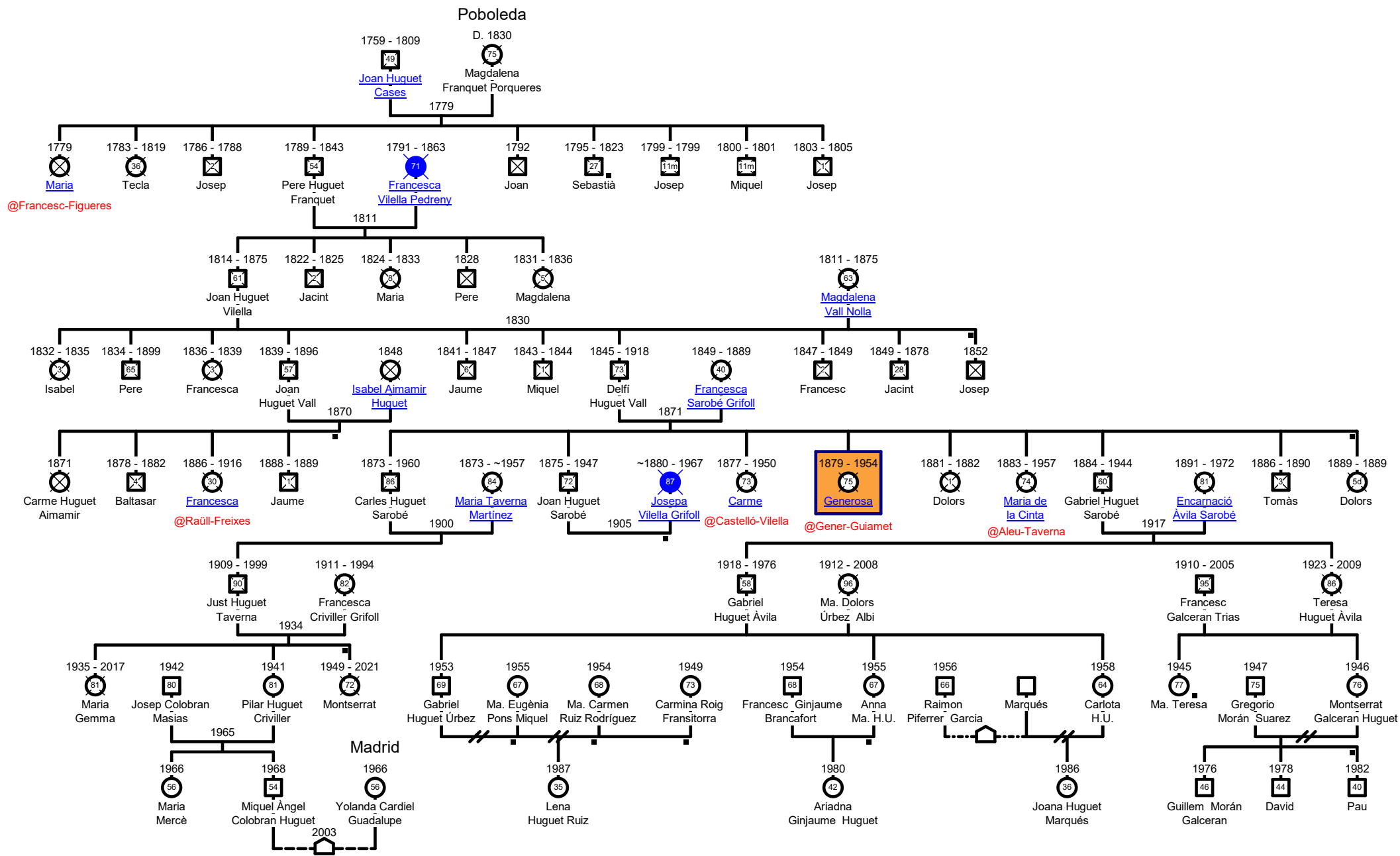

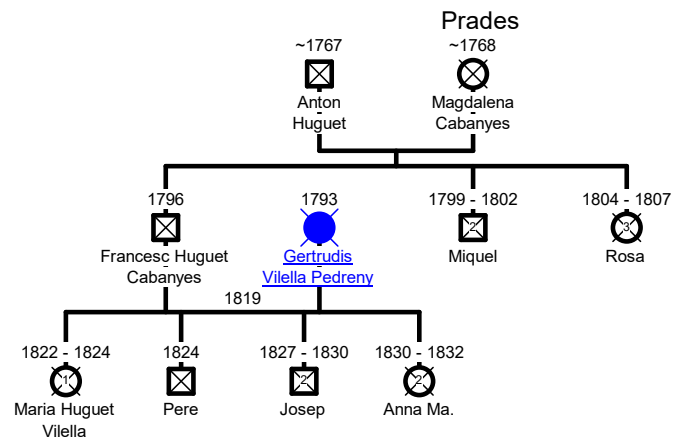
Els Grifoll-Vilella

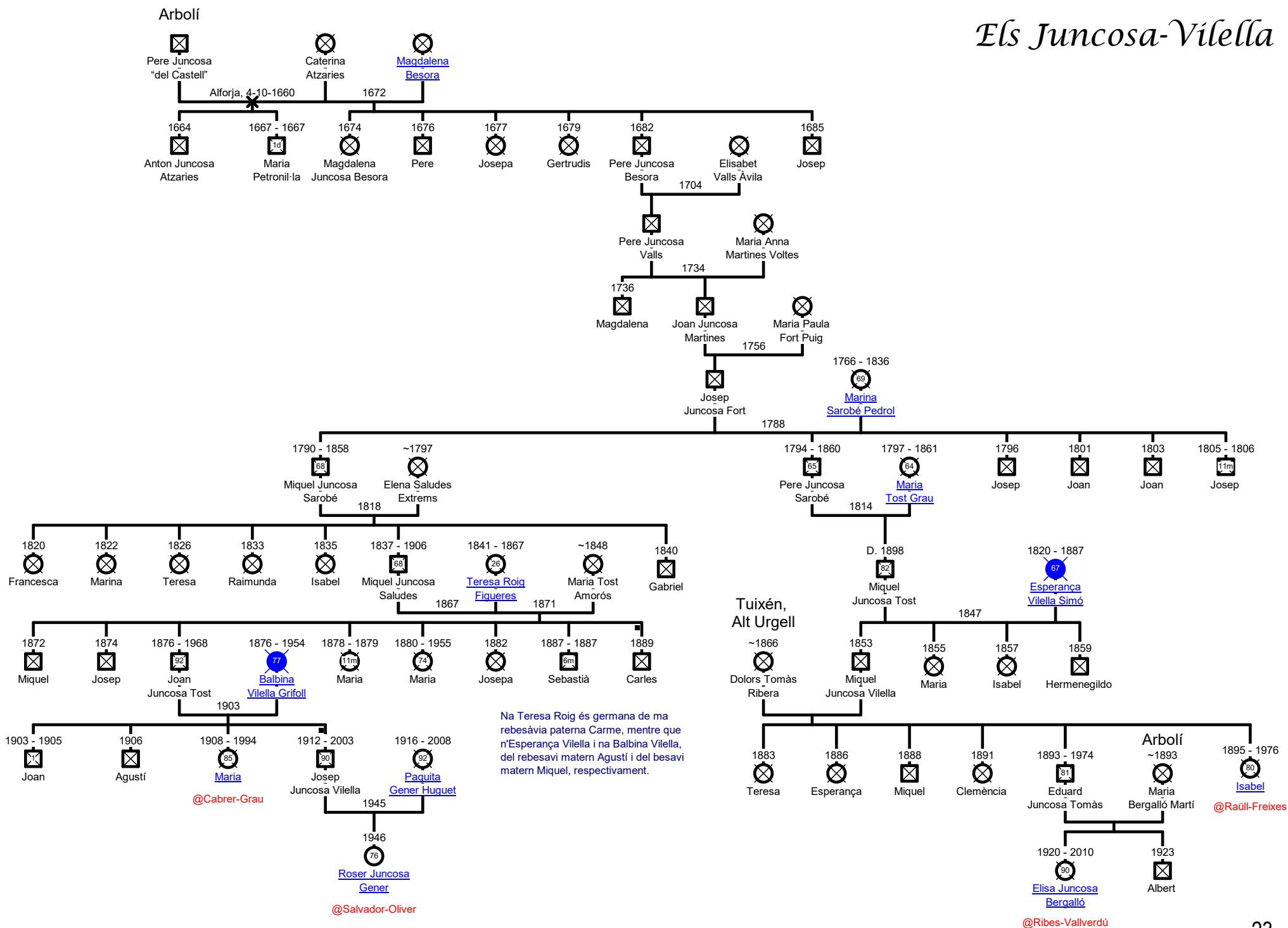

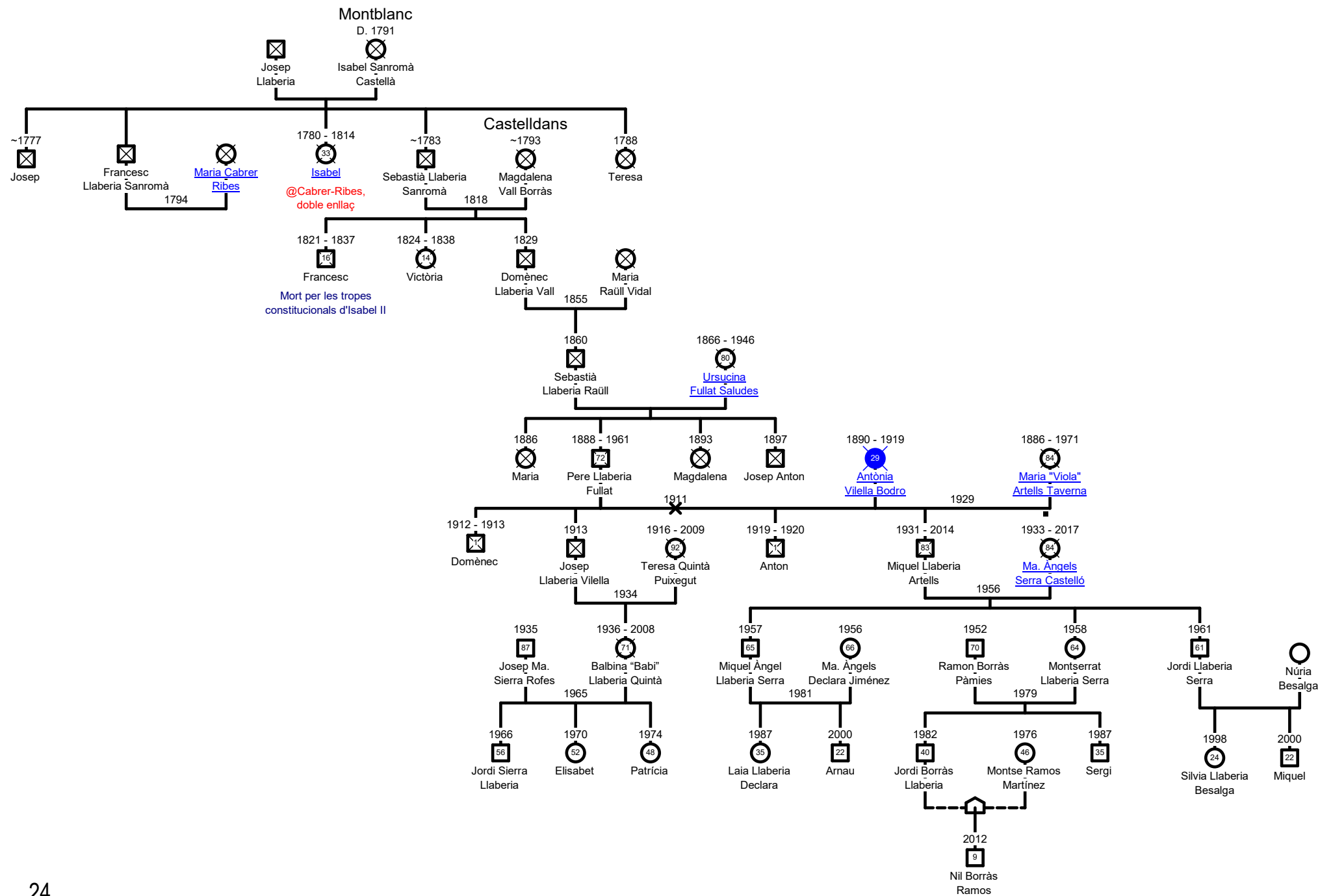

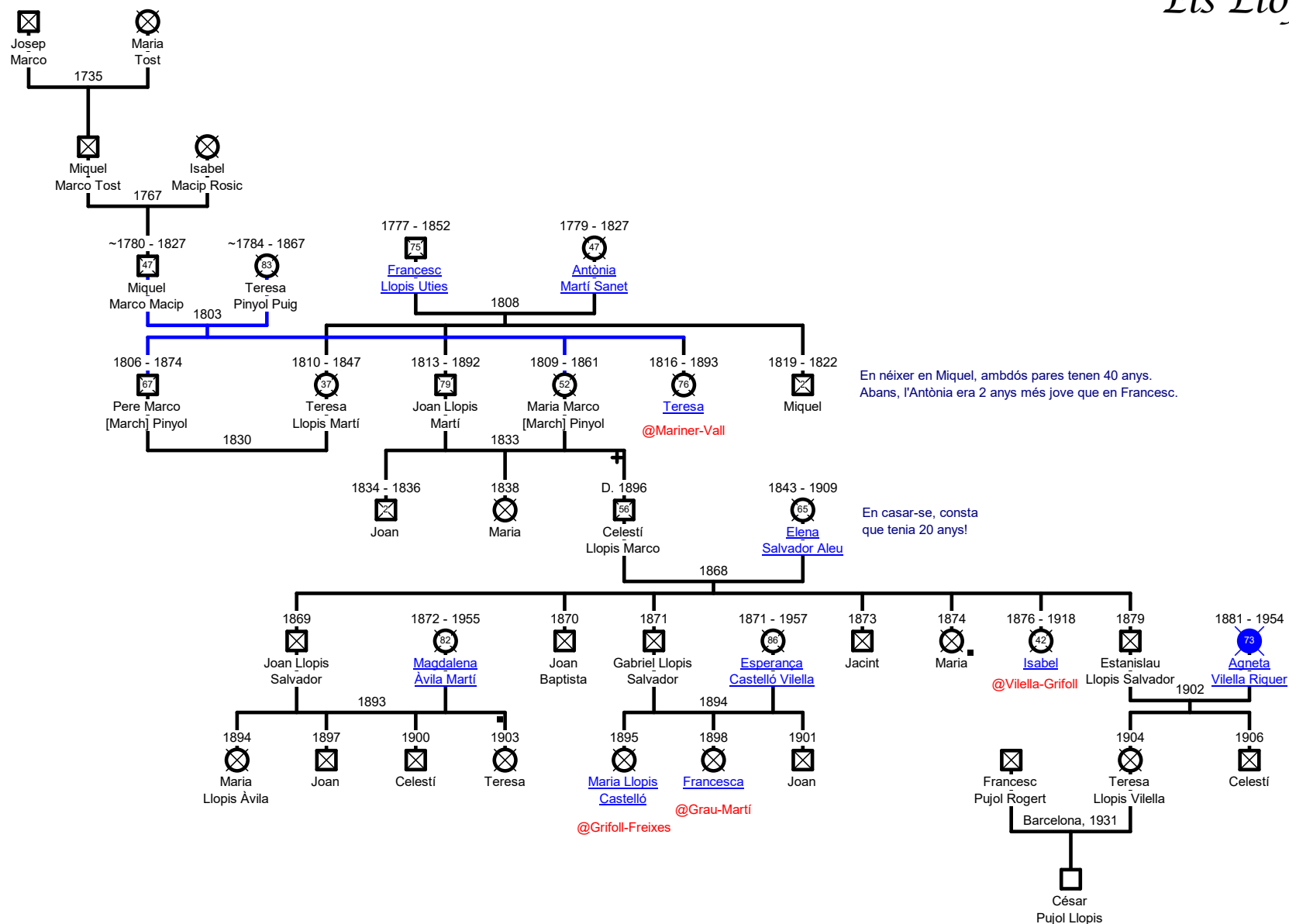

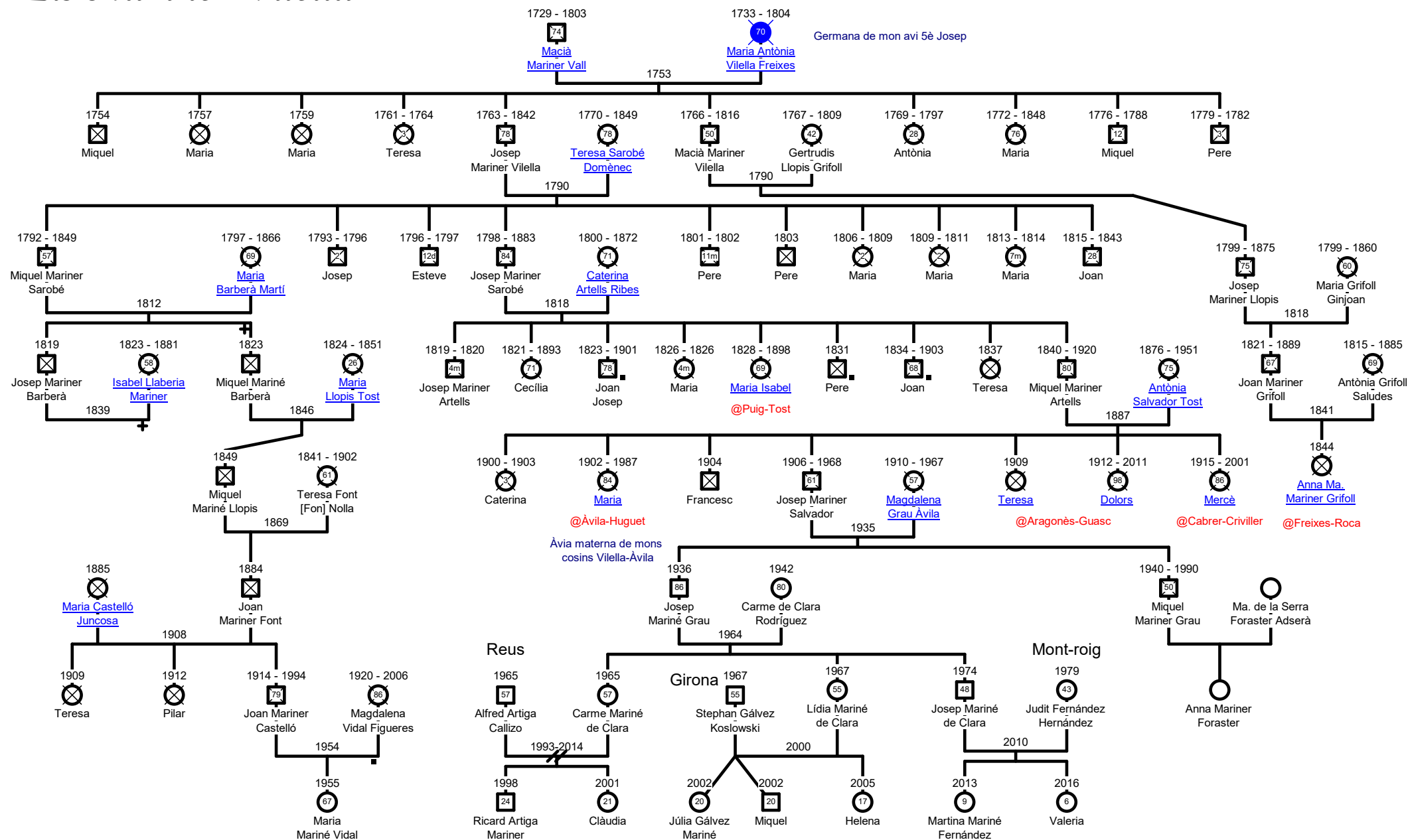

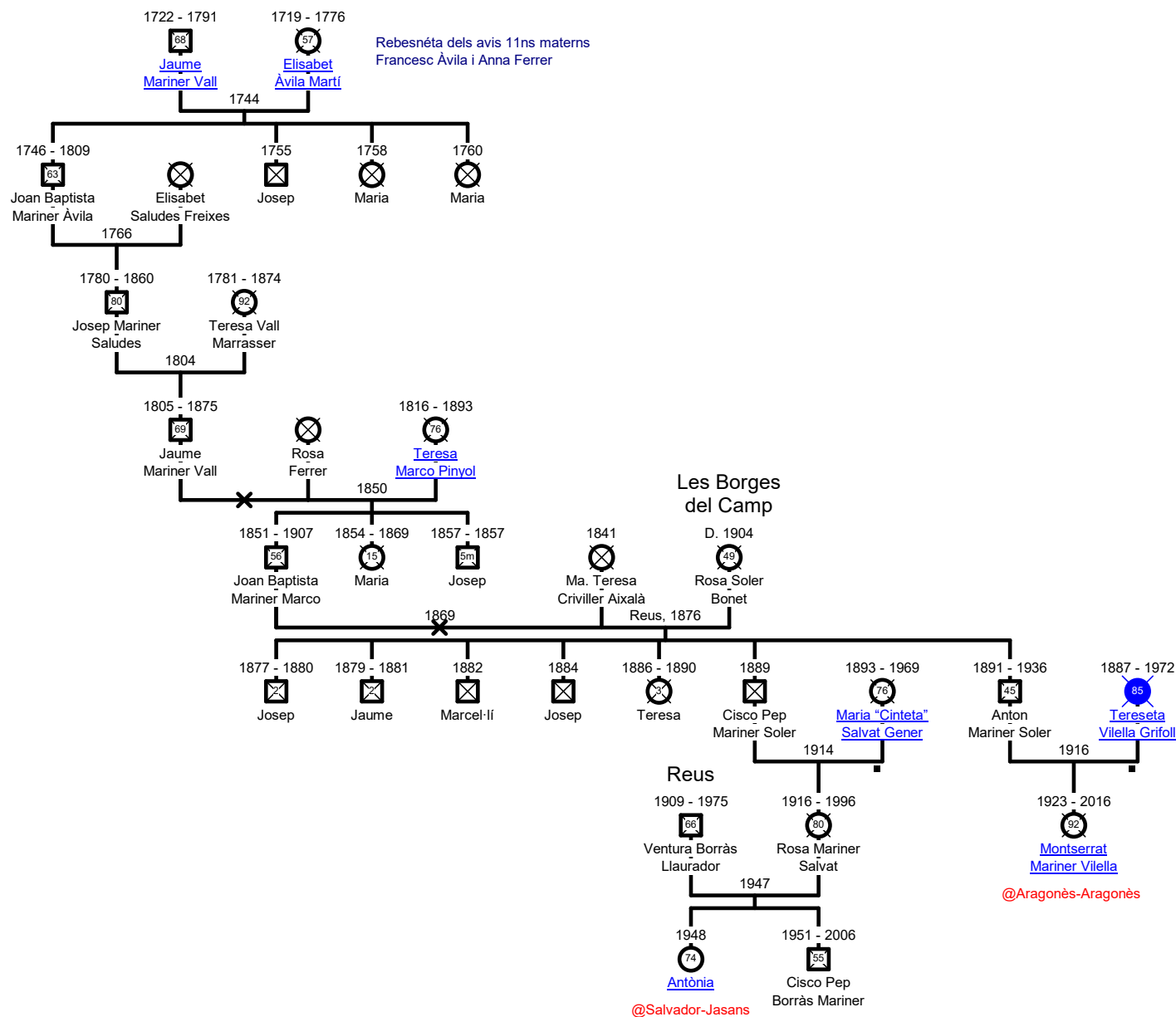
Els Llaberia-Vilella

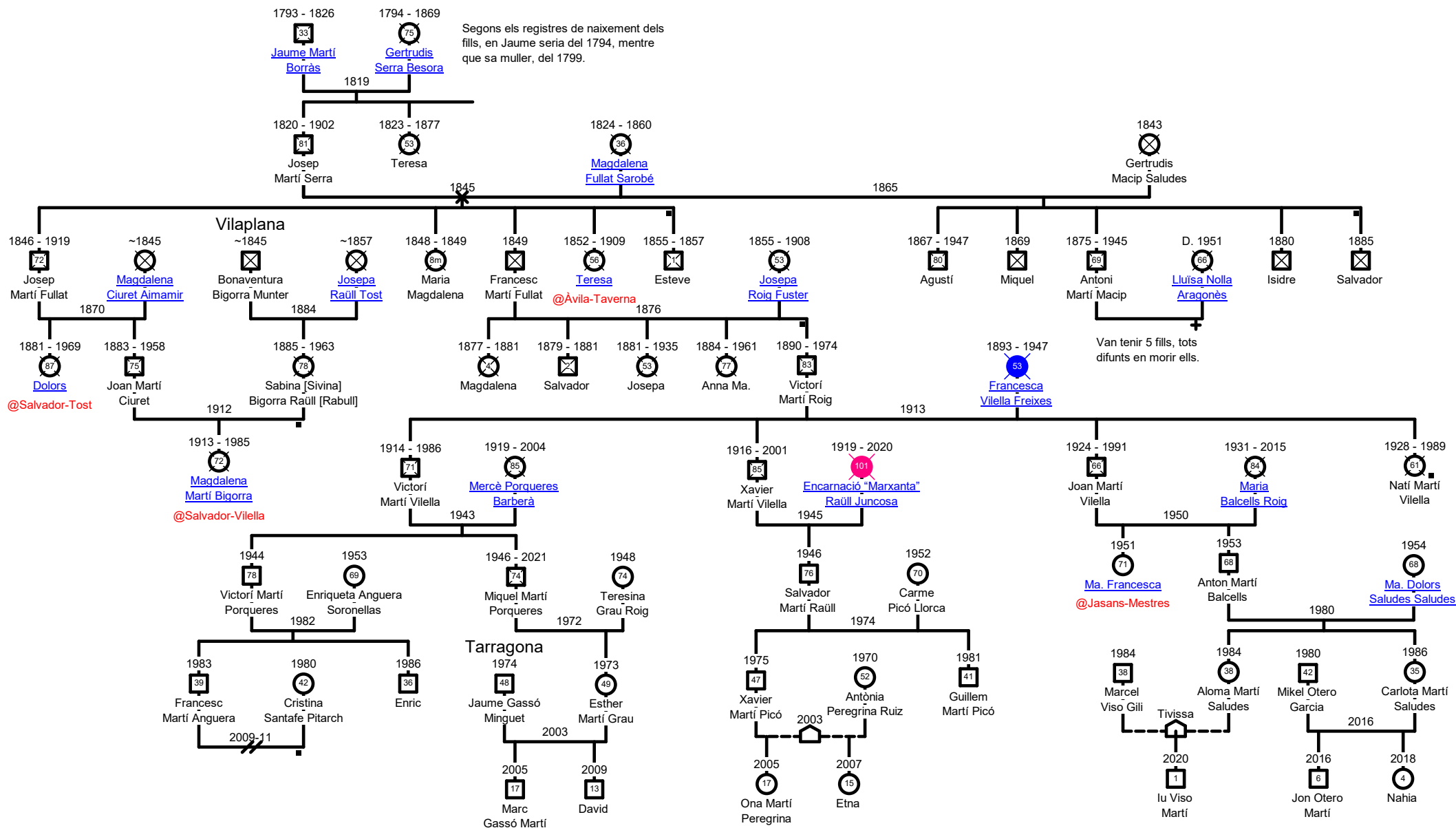
Els Mariner-Vilella

Els Martí-Vilella

Mas de la Nou,
Alforja

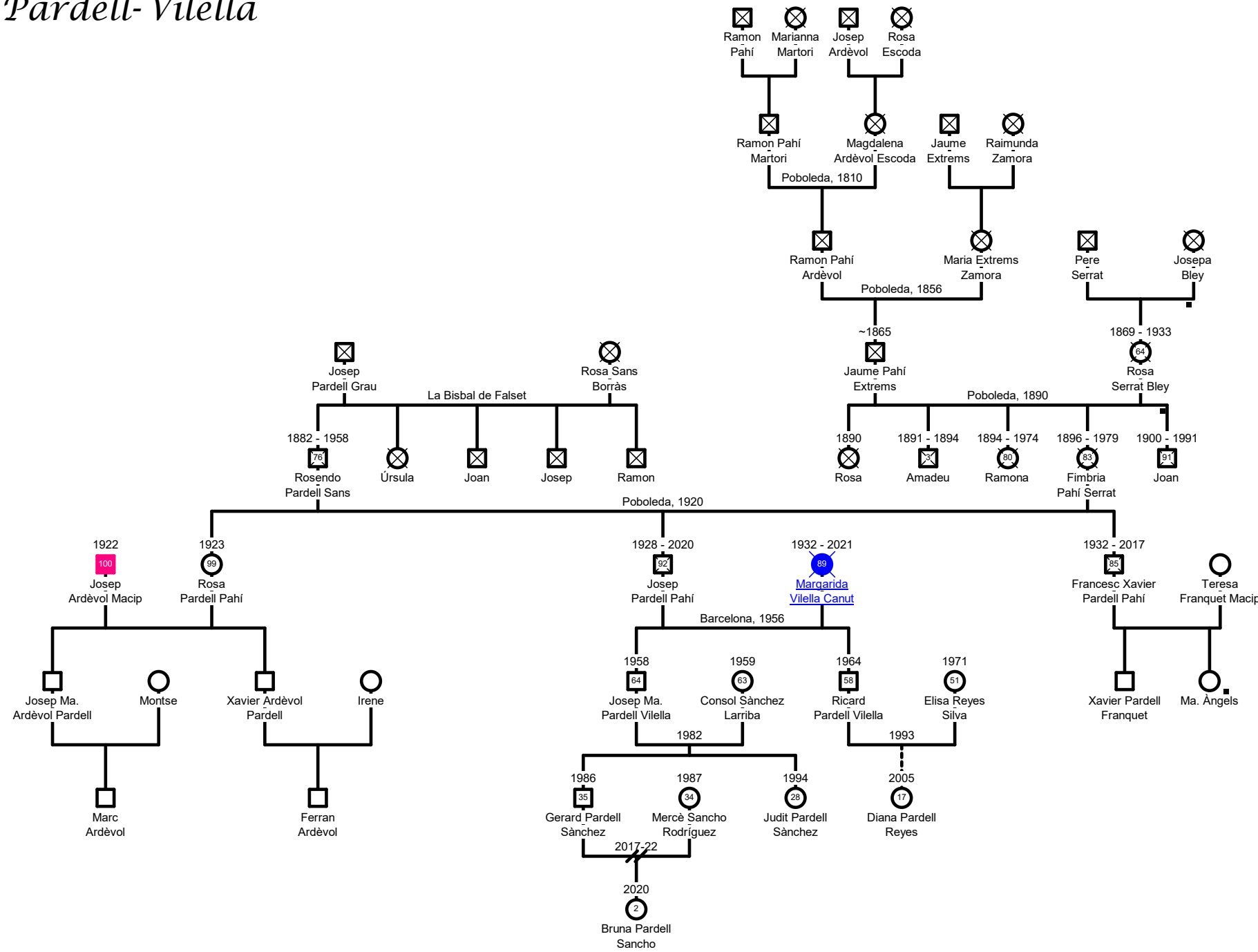

Arbolí

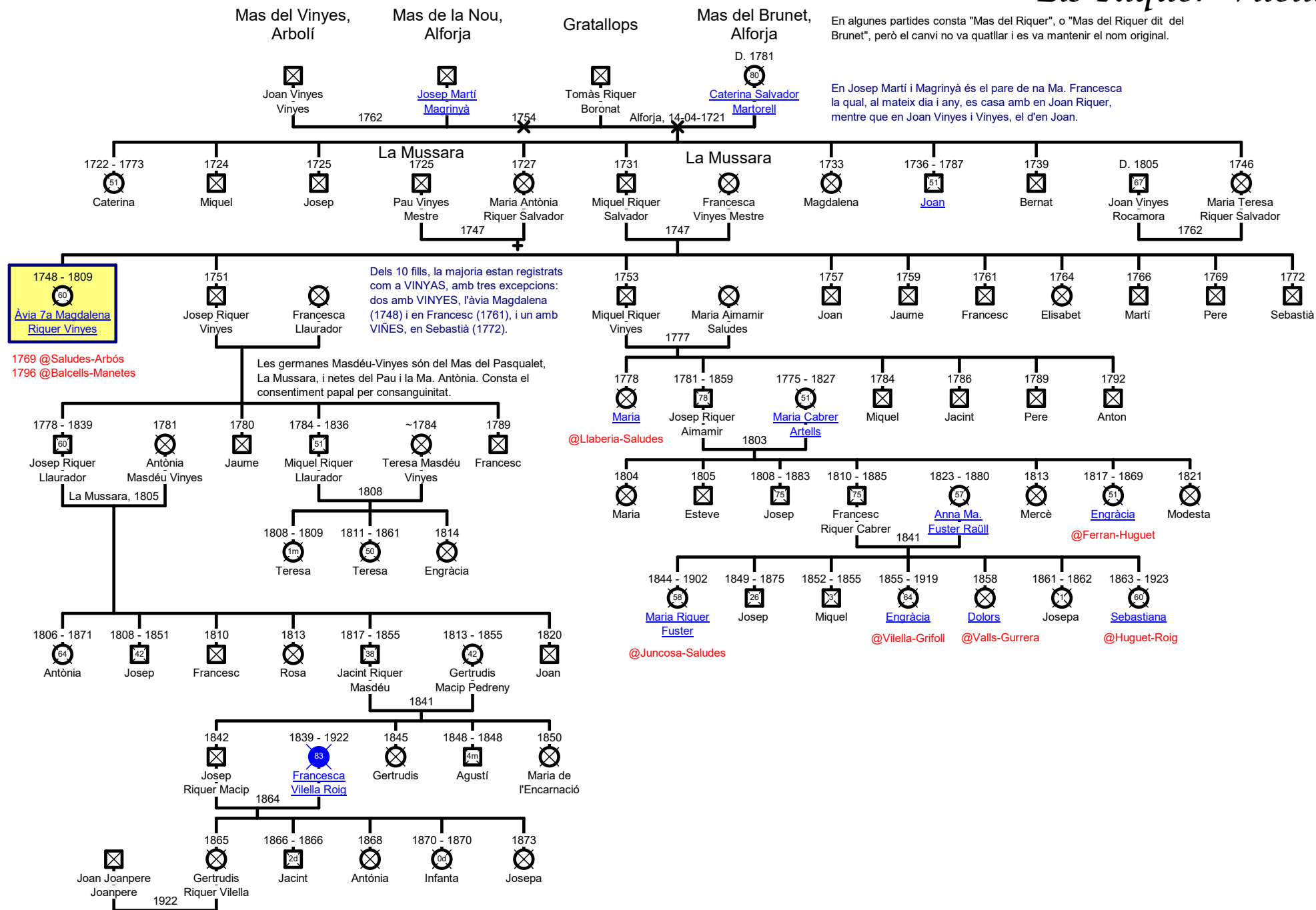

@Llopis-Taverna

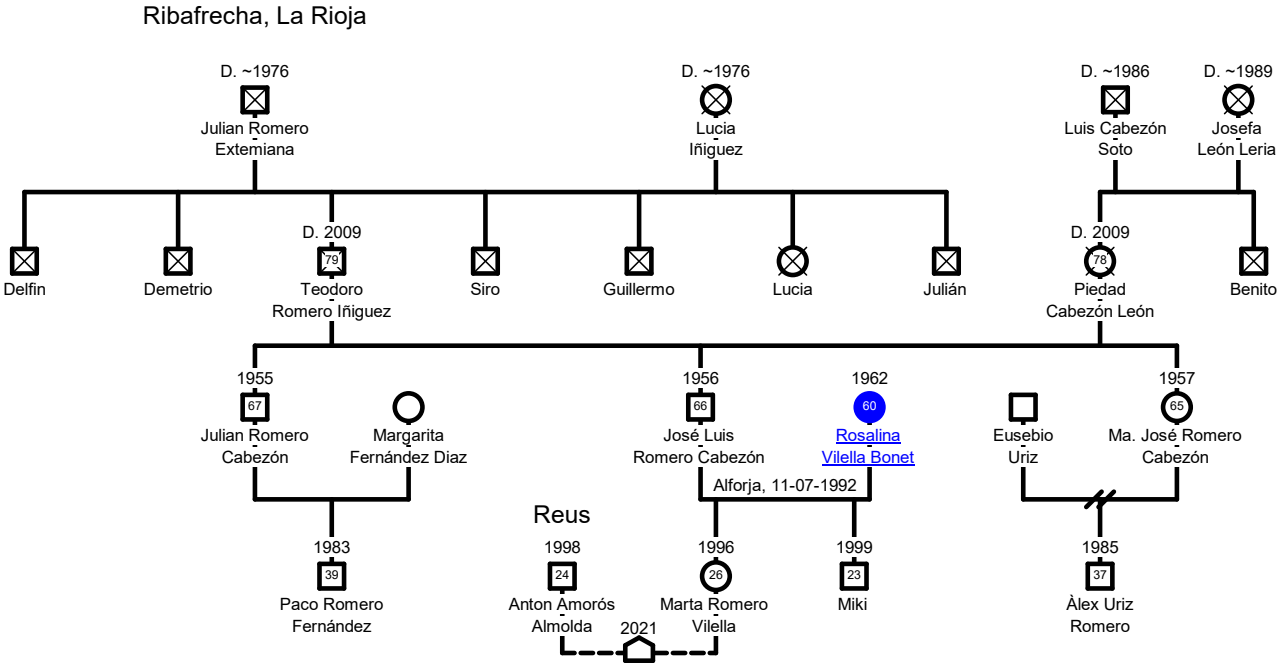
Els Pardell-Vilella

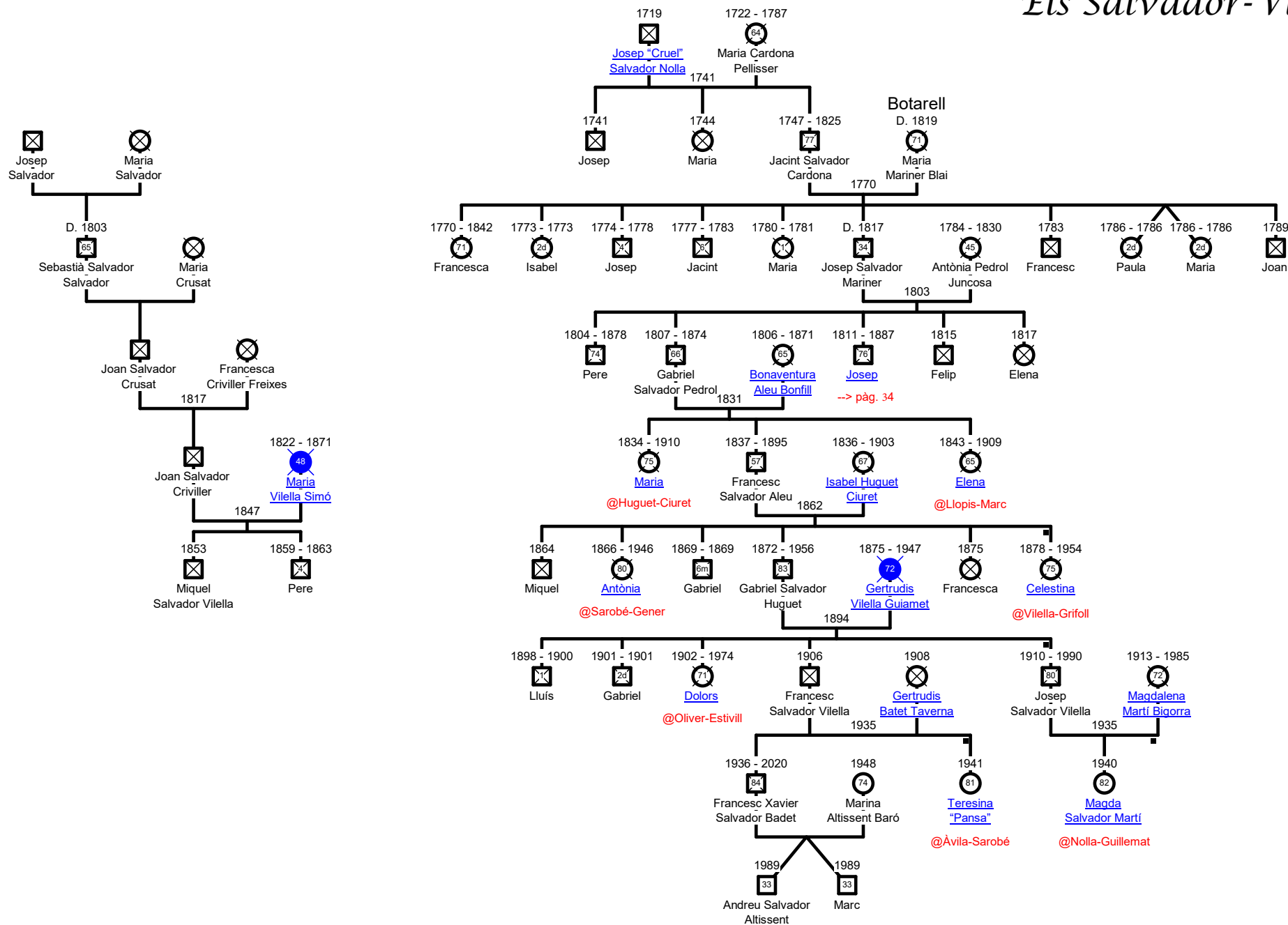
Els Riquer-Vilella

Els Romero-Vilella

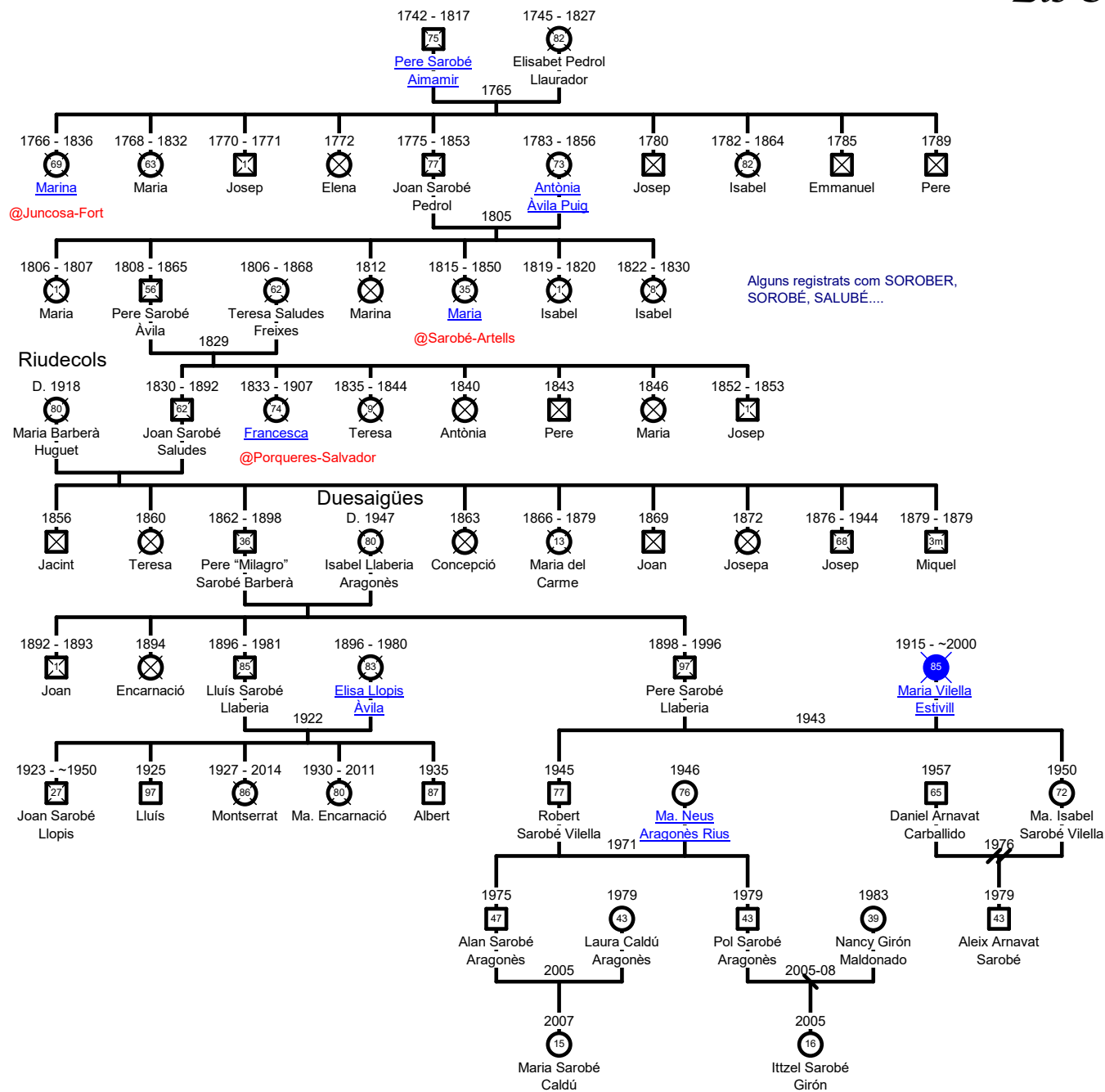

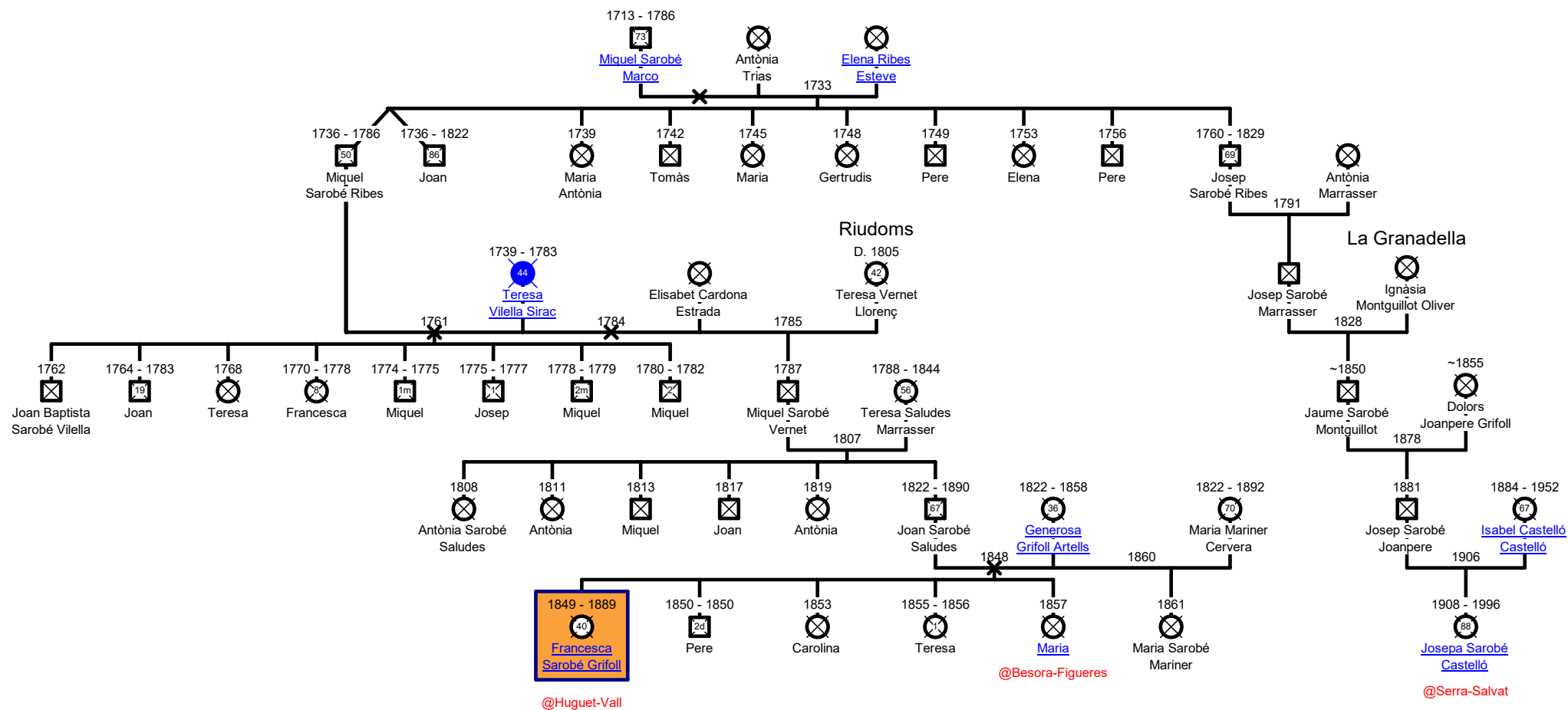
Els Salvador-Vilella

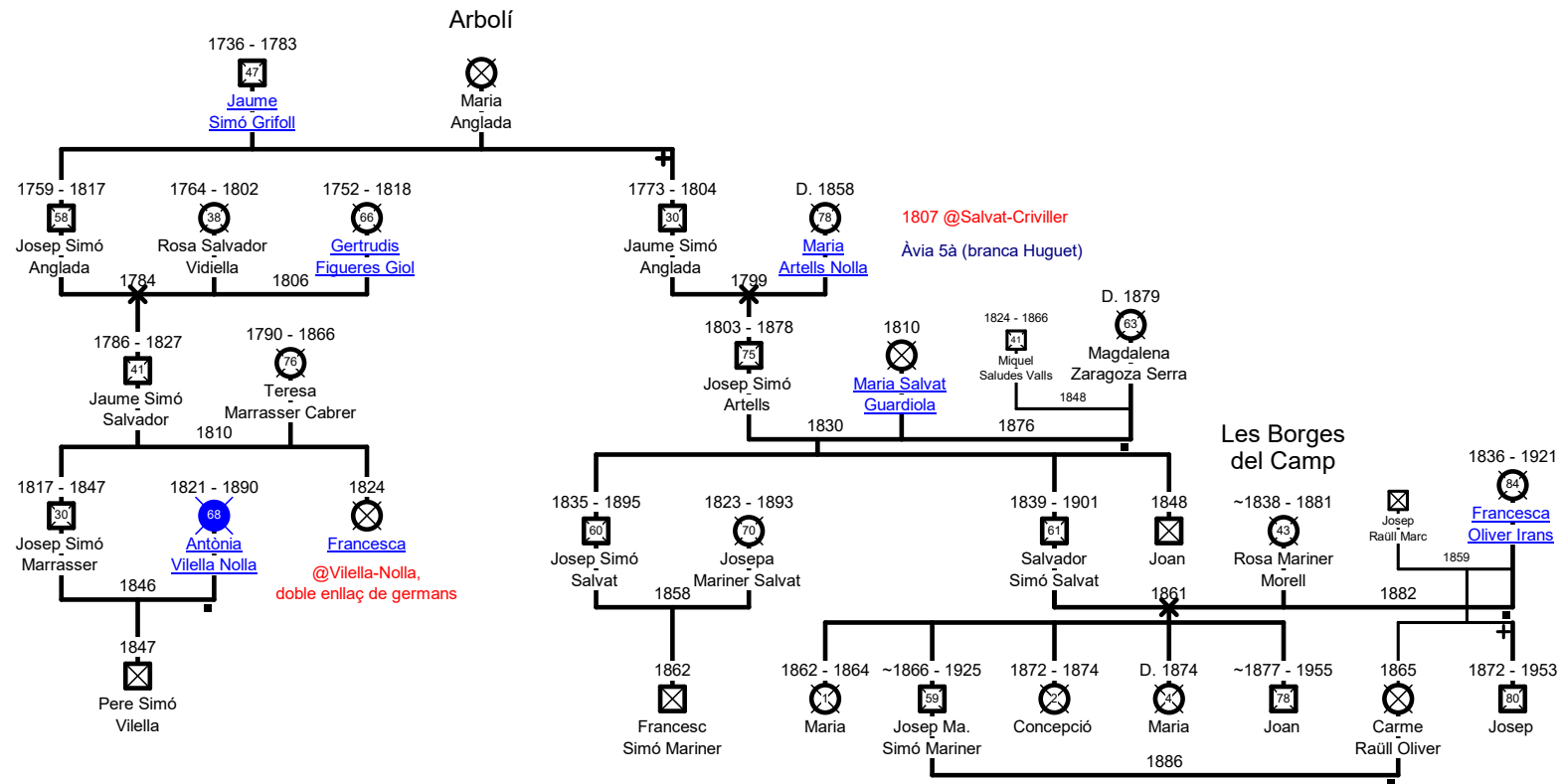

Els Sarobé-Vilella

Els Taverna-Vilella

